

Č.j. S 25/02-1649/02

V Brně dne 2. května 2002

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení č.j. S 25/02, zahájeném dne 5. února 2002 podle § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění, a § 15 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v souladu s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, na návrh účastníka řízení, jímž je společnost RWE Gas AG, se sídlem Kampstrasse 49, 44137 Dortmund, SRN, zastoupená JUDr. Ivanem Cestrem, advokátem, se sídlem Staroměstské náměstí 15, Praha 1, na základě plné moci, ve věci povolení spojení soutěžitelů ve smyslu § 12 a násl. zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, vydává toto

r o z h o d n u t í:

- I. Spojení soutěžitelů RWE Gas AG, se sídlem Kampstrasse 49, 44137 Dortmund, SRN, na straně jedné, a Transgas, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Strašnice, Praha 10, IČO: 26 46 08 15, Jihomoravská plynárenská, a.s., se sídlem Plynárenská 1, Brno, IČO: 49 97 06 07, Severomoravská plynárenská, a.s., se sídlem Plynární 6, Ostrava, IČO: 47 67 57 48, Severočeská plynárenská, a.s., se sídlem Klíšská 940, Ústí nad Labem, IČO: 49 90 32 09, Středočeská plynárenská, a.s., se sídlem Novodvorská 803/82, Praha 4, IČO: 60 19 31 58, Západočeská plynárenská, a.s., se sídlem Ed. Beneše 70, Plzeň, IČO: 49 79 03 15 a Východočeská plynárenská, a.s., se sídlem Pražská 702, Hradec Králové, IČO: 60 10 87 89, na straně druhé, ke kterým dochází podle § 12 odst. 3 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, na základě „Smlouvy o koupi akcií“, uzavřené dne 29. ledna 2002 mezi Fondem národního majetku České republiky, se sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2, jako prodávajícím, a RWE Gas AG, jako kupujícím, v jejímž důsledku kupující získá

96,99 % akcií v Transgas, a.s., 50,11 % akcií v Jihomoravská plynárenská, a.s., 58,14 % akcií v Severomoravská plynárenská, a.s., 50,23 % akcií v Severočeská plynárenská, a.s., 51,10 % akcií v Středočeská plynárenská, a.s., 50,11 % akcií v Západočeská plynárenská, a.s., a 50,05 % akcií ve Východočeská plynárenská, a.s., a tím i kontrolu nad těmito společnostmi, se podle § 16 odst. 4 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve spojení s § 17 odst. 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže,

p o v o l u j í

s následujícími podmínkami ve prospěch zachování účinné soutěže:

- 1. společnost RWE Gas AG, se sídlem Kampstrasse 49, 44137 Dortmund, SRN, nesmí bez souhlasu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže přímo či nepřímo zvýšit současný společný procentní podíl společností Jihomoravská plynárenská, a.s. a Transgas, a.s. na základním kapitálu společnosti Moravské naftové doly, a.s., Úprkova 807/6, Hodonín, IČO: 46 34 63 33, a ani nesmí při zachování současného společného procentního podílu společností Jihomoravská plynárenská, a.s. a Transgas, a.s. na základním kapitálu získat jakýmkoli způsobem přímou či nepřímou kontrolu nad společností Moravské naftové doly, a.s.,**
- 2. společnost RWE Gas AG, se sídlem Kampstrasse 49, 44137 Dortmund, SRN, nesmí blokovat rozhodnutí společnosti Moravské naftové doly, a.s. o záměrech, které budou mít zjevně konkurenční charakter vůči společnosti RWE Gas AG, s výjimkou případů, které by při objektivním posouzení vedly k poškození společnosti Moravské naftové doly, a.s. nebo jejích akcionářů,**
- 3. společnost RWE Gas AG, se sídlem Kampstrasse 49, 44137 Dortmund, SRN, nesmí bez souhlasu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže přímo či prostřednictvím svých dceřiných společností jakékoli úrovně nabývat podíly v elektroenergetických distribučních a teplárenských distribučních společnostech nebo budovat nové elektroenergetické distribuční a teplárenské distribuční společnosti v České republice do doby ukončení privatizace elektroenergetiky, nejdéle však po dobu 5 let.**

II. Spojení soutěžitelů RWE Gas AG, se sídlem Kampstrasse 49, 44137 Dortmund, SRN, na straně jedné, a Pražská plynárenská, a.s., se sídlem U plynárny 500, Praha 4, IČO: 60 19 34 92, a Jihočeská plynárenská, a.s., se sídlem Vrbenská 2, České Budějovice, IČO: 60 82 78 07, na straně druhé, ke kterým dochází na základě „Smlouvy o koupi akcií“, uzavřené dne 29. ledna 2002 mezi Fondem národního majetku České republiky, se sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2, jako prodávajícím, a RWE Gas AG, jako kupujícím, v jejímž důsledku kupující získá 49,18 % akcií v Pražská plynárenská, a.s., a 46,66 % akcií v Jihočeská plynárenská, a.s., nejsou spojením soutěžitelů ve smyslu § 12 a násl. zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, a z toho důvodu povolení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže podle § 16 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže,

n e p o d l é h a j í .

O d ů v o d n ě n í :

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) zahájil dne 5. února 2002 na návrh společnosti RWE Gas AG, se sídlem Kampstrasse 49, 44137 Dortmund, SRN (dále jen „RWE Gas“), zastoupené JUDr. Ivanem Cestrem, advokátem, se sídlem Staroměstské náměstí 15, Praha 1, na základě plné moci ze dne 18. ledna 2002, správní řízení S 25/02 ve věci udělení povolení ke spojení soutěžitelů ve smyslu § 15 a násl. zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon“).

Pokud jde o účastníka správního řízení o povolení spojení soutěžitelů, k němuž dochází, podle § 12 odst. 3 písm. a) zákona, nabytím účastnických cenných papírů, povinnost podat návrh na povolení spojení je podle § 15 odst. 2 zákona uložena soutěžiteli, který má získat možnost přímo nebo nepřímo kontrolovat jiný podnik, což je v tomto případě společnost RWE Gas. Ta se také následně ve smyslu § 21 odst. 1 zákona stala účastníkem uvedeného správního řízení.

Navrhovaná transakce je vyústěním procesu privatizace plynárenské soustavy, kdy usnesením č. 1072 ze dne 1. listopadu 2000 vyslovila vláda České republiky souhlas se záměrem privatizovat společnost Transgas, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Strašnice, Praha 10, IČO: 26 46 08 15 (dále jen „Transgas“) a regionální distribuční plynárenské společnosti. Dne 17. dubna 2001 vyhlásil Fond národního majetku České republiky, se sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2 (dále jen „FNM ČR“), výběrové řízení na prodej 96,99 % akcií společnosti Transgas, národního přepravce zemního plynu, a 46 % až 58 % akcií, včetně podílů držených společnostmi Transgas, v každé z osmi regionálních plynárenských distribučních společností. Vláda České republiky rozhodla o tom, že privatizace uvedených společností bude provedena najednou. Dne 17. prosince 2001 přijala vláda České republiky usnesení č. 1342, jehož přílohou je rozhodnutí podle § 10 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, v platném znění, o privatizaci přímým prodejem akcií vybranému nabyvateli, kterým se stala společnost RWE Gas.

K posuzovanému spojení soutěžitelů dochází ve smyslu § 12 odst. 3 písm. a) zákona tím, že společnost RWE Gas, jako kupující, uzavřela s FNM ČR, jako prodávajícím, dne 29. ledna 2002 „Smlouvu o koupi akcií“ (dále jen „Smlouva“). Na základě Smlouvy bude na společnost RWE Gas převedeno mimo jiné vlastnické právo k 96,99 % akcií společnosti Transgas. RWE Gas rovněž získá od prodávajícího přímo nebo nepřímo, prostřednictvím společnosti Transgas, vlastnictví k 50,11 % akcií společnosti Jihomoravská plynárenská, a.s., se sídlem Plynárenská 1, Brno, IČO: 49 97 06 07 (dále jen „JMP a.s.“); vlastnictví k 58,14 % akcií společnosti Severomoravská plynárenská, a.s., se sídlem Plynární 6, Ostrava, IČO: 47 67 57 48 (dále jen „SMP a.s.“); vlastnictví k 50,23 % akcií společnosti Severočeská plynárenská, a.s., se sídlem Klíšská 940, Ústí nad Labem, IČO: 49 90 32 09 (dále jen „SČP a.s.“); vlastnictví k 51,10 % akcií společnosti Středočeská plynárenská, a.s., se sídlem Novodvorská 803/82, Praha 4, IČO: 60 19 31 58 (dále jen „STP a.s.“); vlastnictví k 50,11 % akcií společnosti Západočeská plynárenská, a.s., se sídlem Ed. Beneše 70, Plzeň, IČO: 49 79 03 15 (dále jen „ZČP a.s.“); vlastnictví k 50,05 % akcií společnosti Východočeská plynárenská, a.s., se sídlem Pražská 702, Hradec Králové, IČO: 60 10 87 89 (dále jen „VČP a.s.“); vlastnictví k 49,18 % akcií společnosti Pražská plynárenská, a.s., se sídlem U plynárny 500, Praha 4, IČO: 60 19 34 92 (dále jen „PP a.s.“) a 46,66 % akcií společnosti Jihočeská plynárenská, a.s., se sídlem Vrbenská 2, České Budějovice, IČO: 60 82 78 07 (dále jen „JČP a.s.“).

Na základě vlastnictví výše uvedených akcií a z něj plynoucí účasti na hlasovacích právech dosáhne RWE Gas, v souladu s § 12 odst. 3 zákona, možnost přímo kontrolovat společnost Transgas, a nepřímo kontrolovat společnosti JMP a.s., SMP a.s., SČP a.s., STP

a.s., ZČP a.s. a VČP a.s. V případě společností PP a.s. a JČP a.s. nedochází ke spojení soutěžitelů ve smyslu § 12, neboť RWE Gas nezíská možnost PP a.s. a JČP a.s. kontrolovat.

Skutečnost, že se Úřad spojením zabývá, byla uveřejněna v Obchodním věstníku č. 09/02 ze dne 27. února 2002. Ve stanovené lhůtě 5 dnů pro podání případných připomínek Úřad žádnou připomínku k uvedenému spojení soutěžitelů neobdržel. Úřad, který je kompetentní k ochraně hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb podle § 1 odst. 1 zákona a tudíž musí využít všechny dostupné způsoby k získání potřebných informací k objektivizaci stavu na anticipovaném trhu s plynem, však v průběhu správního řízení vyzval několik subjektů, držitelů licencí k obchodování se zemním plynem a držitelů licencí pro uskladňování zemního plynu, k poskytnutí stanovisek k předmětnému spojení, přičemž někteří z nich se ve svých vyjádřeních vyslovili proti posuzovanému spojení soutěžitelů.

Z uvedených vyjádření vyplývalo, že navrhovaným spojením bude dále posíleno již existující dominantní postavení spojujících se soutěžitelů, které bude mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže s dopady především na konečné zákazníky, neboť spojující se soutěžitelé budou moci technickými a obchodními prostředky zabránit dodávkám konkurenčního plynu z těžby na území ČR a konkurenčním službám skladování na území ČR ve prospěch těchto zákazníků. Dále bylo poukazováno na fakt, že dané spojení zásadním způsobem ohrožuje připravovanou liberalizaci trhu se zemním plynem, neboť vytváří nově vzniklému monopolu ideální předpoklady pro vytvoření takových výchozích podmínek na českém trhu, které prakticky znemožní, či velmi ztíží vstup jakékoliv konkurence na český trh a představuje tak velmi výrazné a podstatné narušení hospodářské soutěže. Rovněž bylo Úřadu sděleno, že dojde-li k vlastnickému sjednocení českého plynárenství, bude zcela jistě ztracen konkurenční potenciál odvětví. Přirozená snaha investora zamezit vnitřní konkurenci mezi jednotlivými distribučními společnostmi, společně s předpokládanou centralizací obchodu se zemním plynem, povede k vytvoření homogenního subjektu, ovládajícího 100 % tuzemského trhu se zemním plynem. Žádný další obchodník nebude mít příležitost významněji tomuto subjektu konkurovat nebo se na trhu uplatnit.

S ohledem k výše uvedenému sdělil Úřad dne 13. března 2002 účastníku správního řízení, že ve smyslu ust. § 16 odst. 2 zákona bude v řízení nadále pokračovat. Účastníku řízení bylo písemně sděleno, že rozhodnutí ve věci bude vydáno v souladu s ust. § 16 odst. 4 zákona do pěti měsíců od zahájení správního řízení.

Při posuzování spojení soutěžitelů Úřad vycházel zejména z návrhu na povolení spojení, dotazníku k povolení spojení, smlouvy zakládající spojení soutěžitelů, výpisů z obchodního rejstříku a informací o spojovaných společnostech, z výpovědí svědků a ústních jednání se zástupci účastníka řízení, stanoviska FNM ČR a vyjádření Energetického regulačního úřadu.

Ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění (dále jen „správní řád“), Úřad umožnil, aby se zástupce účastníka správního řízení před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladu rozhodnutí a ke způsobu jeho zjištění.

1. Charakteristika spojovaných subjektů

Společnost **RWE Gas** je společností založenou podle německého práva. Společnost je kontrolována společností RWE AG, se sídlem Opernplatz 1, Essen, Spolková republika Německo (dále jen „RWE“), která je holdingovou společností bez vlastní servisní nebo

výrobní činnosti. Dceřiné společnosti RWE působí v řadě hospodářských odvětví, jako jsou energetika, hornictví, vodohospodářství, služby v oblasti životního prostředí, průmyslové služby, petrochemie, tiskařské systémy a stavební činnost. RWE Gas je v rámci skupiny RWE vedoucí společností vykonávající podnikatelskou činnost ve všech plynárenských aktivitách skupiny. To zahrnuje přepravu, distribuci a prodej, jakož i nákup a uskladnění plynu. V oblasti plynárenství působí skupina RWE především ve Spolkové republice Německo, ale i v Maďarsku, Nizozemsku, Polsku, Slovensku a České republice.

V České republice kontroluje skupina RWE přímo nebo nepřímo řadu tuzemských společností působících například v oblasti nakládání s odpady, tiskařských systémů, stavebních služeb, elektroinstalace apod. V oblasti plynárenství skupina RWE doposud na území ČR nekontrolovala podnik jiného soutěžitele, je pouze majitelem% akcií společnosti Dále má skupina RWE, a to přímo prostřednictvím RWE Gas menšinové podíly v STP a.s. a SČP a.s.

Společnost **Transgas** je akciovou společností, která byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 7240, dne 18. června 2001. Jejím dosavadním jediným akcionářem byl FNM ČR. Hlavními činnostmi společnosti jsou mezinárodní a vnitrostátní přeprava zemního plynu, uskladňování zemního plynu a obchod se zemním plynem. Mimoto se zabývá i řadou dalších činností v energetice, k nimž náleží například výroba a rozvod tepla, těžební činnost, včetně průzkumu ložisek vyhrazených minerálů, geologické práce a instalace a servis plynových zařízení. Transgas výhradně kontroluje společnost TransgasNet, a.s., se sídlem Limuzská 12/3135, Praha 10 – Strašnice, která se zabývá poskytováním software, automatickým zpracováním dat, poskytováním telekomunikačních služeb a instalací telekomunikačních zařízení. Dále je Transgas majitelem 72,5 % akcií společnosti Plynoprojekt Praha, a.s., se sídlem Sokolská 1796, Praha 2, která poskytuje technické a ekologické studie pro dálkovou přepravu a distribuci topných plynů a pro podzemní uskladňování plynů.

Společnost **JMP a.s.** je jedním z osmi tuzemských regionálních distributorů zemního plynu. Do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, oddíl B, vložka 1246, byla zapsána dne 1. ledna 1994. Hlavním oborem její činnosti je distribuce zemního plynu konečným zákazníkům – velkoodběratelům, s roční spotřebou plynu převyšující 4,2 milionu kWh, středním odběratelům, s roční spotřebou plynu v rozmezí od 0,63 milionu kWh do 4,2 milionu kWh, maloodběratelům, s roční spotřebou plynu do 0,63 milionu kWh, a domácnostem. JMP a.s., jako i ostatní regionální distributoři, se zabývá řadou vedlejších činností, souvisejících s rozvodem plynu, například údržbou plynárenských distribučních sítí, instalací a opravami plynoměrů nebo poradenskými a konzultačními službami. Každý regionální distributor působí v odlišném geografickém prostředí, v němž zaujímá monopolní postavení a jehož klíčovými parametry jsou rozloha území, počet obyvatelstva a ekonomické postavení. JMP a.s. působí na území odpovídající přibližně jihomoravskému kraji.

Společnost **SMP a.s.** je dalším z osmi tuzemských regionálních distributorů zemního plynu. Do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl B, vložka 757, byla zapsána dne 1. ledna 1994. Hlavním oborem její činnosti je distribuce zemního plynu konečným zákazníkům - velkoodběratelům, středním odběratelům, maloodběratelům a domácnostem. SMP a.s., jako i ostatní regionální distributoři, se zabývá řadou vedlejších činností, souvisejících s rozvodem plynu, například údržbou plynárenských distribučních sítí, instalací a opravami plynoměrů nebo poradenskými a konzultačními službami. SMP a.s. působí na území odpovídající přibližně severomoravskému kraji.

Společnost **SČP a.s.**, další z osmi tuzemských regionálních distributorů zemního plynu. Do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem, oddíl B, vložka 515, byla zapsána dne 1. ledna 1994. Hlavním oborem její činnosti je distribuce zemního plynu konečným zákazníkům - velkoodběratelům, středním odběratelům, maloodběratelům a domácnostem. SČP a.s., jako i ostatní regionální distributoři, se zabývá řadou vedlejších činností, souvisejících s rozvodem plynu, například údržbou plynárenských distribučních sítí, instalací a opravami plynoměrů nebo poradenskými a konzultačními službami. SČP a.s. působí na území odpovídající přibližně severočeskému kraji.

Společnost **STP a.s.**, další z osmi tuzemských regionálních distributorů zemního plynu. Do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2375, byla zapsána dne 1. ledna 1994. Hlavním oborem její činnosti je distribuce zemního plynu konečným zákazníkům - velkoodběratelům, středním odběratelům, maloodběratelům a domácnostem. STP a.s., jako i ostatní regionální distributoři, se zabývá řadou vedlejších činností, souvisejících s rozvodem plynu, například údržbou plynárenských distribučních sítí, instalací a opravami plynoměrů nebo poradenskými a konzultačními službami. STP a.s. působí na území odpovídající přibližně středočeskému kraji.

Společnost **ZČP a.s.** je jedním z osmi tuzemských regionálních distributorů zemního plynu. Do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni, oddíl B, vložka 385, byla zapsána dne 1. ledna 1994. Hlavním oborem její činnosti je distribuce zemního plynu konečným zákazníkům - velkoodběratelům, středním odběratelům, maloodběratelům a domácnostem. ZČP a.s., jako i ostatní regionální distributoři, se zabývá řadou vedlejších činností, souvisejících s rozvodem plynu, například údržbou plynárenských distribučních sítí, instalací a opravami plynoměrů nebo poradenskými a konzultačními službami. ZČP a.s. působí na území odpovídající přibližně západočeskému kraji.

Společnost **VČP a.s.**, další z osmi tuzemských regionálních distributorů zemního plynu. Do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl B, vložka 1025, byla zapsána dne 1. ledna 1994. Hlavním oborem její činnosti je distribuce zemního plynu konečným zákazníkům - velkoodběratelům, středním odběratelům, maloodběratelům a domácnostem. VČP a.s., jako i ostatní regionální distributoři, se zabývá řadou vedlejších činností, souvisejících s rozvodem plynu, například údržbou plynárenských distribučních sítí, instalací a opravami plynoměrů nebo poradenskými a konzultačními službami. VČP a.s. působí na území odpovídající přibližně východočeskému kraji.

2. Relevantní trh

Úřad šetřil, zda navrhovaným spojením vznikne nebo bude posíleno dominantní postavení spojujících se soutěžitelů nebo některého z nich, a to takovým způsobem, že dojde k podstatnému narušení hospodářské soutěže. Za účelem zjištění, zda tato podmínka byla splněna, bylo třeba, aby Úřad vymezil, ohledně jakého zboží, na jakém území a v jakém časovém momentu dochází ke střetu nabídky a poptávky, tj. relevantní trh.

Za relevantní trh se obecně pokládá místo, kde se střetává nabídka s poptávkou zboží, které je schopno uspokojit určitou konkrétní potřebu spotřebitele. Výrobní relevantní trh zahrnuje všechny výrobky nebo služby, které spotřebitel pokládá vzhledem k jejich vlastnostem, ceně a způsobu použití za shodné nebo zaměnitelné. Geografický trh zahrnuje území, kde jsou podmínky hospodářské soutěže dostatečně homogenní a které může být odlišeno od ostatních území zejména tím, že podmínky hospodářské soutěže na těchto jiných

územích jsou zřetelně odlišné. Časové vymezení trhu vyjadřuje četnost (pravidelnost a opakovatelnost) střetu nabídky a poptávky a odlišuje ji od střetu nabídky a poptávky, k níž dochází nahodile, popř. jen ojediněle. Z časového hlediska je při posuzování trhu brán v úvahu minulý a očekávaný vývoj pravidelných, případně relativně trvale se opakujících, dodávek na trh.

- vymezení relevantního trhu z hlediska výrobkového

Při výrobkovém vymezení relevantních trhů vycházel Úřad z činností spojovaných soutěžitelů, vztahujících se především k oblasti plynárenství.

Společnost RWE Gas, resp. jiné společnosti skupiny RWE, jsou v odvětví plynárenství na území ČR aktivní pouze prostřednictvím menšinových účastí na společnostech, STP a.s. a SČP a.s. V zahraničních regionech, ve kterých skupina RWE v oblasti plynárenství působí, se společnosti uvedené skupiny zabývají přepravou, distribucí, jakož i nákupem a uskladněním zemního plynu. RWE je tedy vertikálně integrovanou skupinou, poskytující komplexní služby v oblasti plynárenství.

Transgas je jediným provozovatelem přepravní soustavy na území ČR dle zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Činnost Transgasu v oblasti přepravy zemního plynu je závislá na dovozu zemního plynu ze zahraničí, konkrétně na dodávkách ruského Gazexportu a norských producentů zemního plynu, se kterými Transgas uzavřel dlouhodobé nákupní smlouvy. Transgas má rovněž uzavřeny smlouvy se společnostmi, které jsou majiteli infrastruktury v zemích, jimiž dodávky zemního plynu z Ruska a Norska musí procházet. Získaný zemní plyn Transgas dodává regionálním distribučním společnostem a přímým průmyslovým odběratelům, kteří jsou napojeni na plynovodní síť Transgasu.

Dále Transgas zajišťuje mezinárodní přepravu zemního plynu přes území ČR na základě licence vydané Energetickým regulačním úřadem, zejména se jedná o přepravu zemního plynu z Ruska na trhy v západní Evropě. Přepravovaný plyn vstupuje na území ČR a vystupuje z něj prostřednictvím tří hraničních předávacích stanic, na území ČR je veden tzv. tranzitním systémem. Oproti tomu, vnitrostátní přepravní systém je napojen na tranzitní potrubí prostřednictvím vnitrostátních předávacích stanic. Na vnitrostátní přepravní systém je připojena většina regionálních distributorů zemního plynu a přímých průmyslových odběratelů. Některé regionální distribuční společnosti jsou prostřednictvím vnitrostátních předávacích stanic připojeny přímo na tranzitní systém.

Transgas je rovněž majitelem podzemních zásobníků zemního plynu v ČR, které slouží k uskladňování zemního plynu v létě a pro pokrytí zimní potřeby jako doplněk dovozu zemního plynu a k vyrovnání zvýšené spotřeby v obdobích s nejnižšími teplotami.

Jak bylo již výše uvedeno, Transgas se zabývá i dalšími aktivitami. Konkrétně jde o výrobu a rozvod tepla, těžební činnost včetně průzkumu ložisek vyhrazených minerálů, geologické práce a instalace různých plynových zařízení.

Pokud jde o činnost regionálních distributorů zemního plynu, tito se zaměřují na distribuci zemního plynu konečným zákazníkům, velkoodběratelům, středním odběratelům, maloodběratelům a domácnostem, a na činnosti s tím související.

Vzhledem k tomu, že RWE Gas převezme v důsledku posuzovaného spojení soutěžitelů činnosti společnosti Transgas a regionálních distributorů zemního plynu, a s ohledem na to, že RWE Gas ani další společnost skupiny RWE nekontroluje na území ČR žádného soutěžitele působícího v oblasti plynárenství, byl relevantní výrobkový trh vymezen následovně:

- 1) **trh přepravy zemního plynu,**
- 2) **trh distribuce zemního plynu,**
- 3) **trh uskladňování zemního plynu a**
- 4) **trh obchodování se zemním plynem.**

▪ vymezení relevantního trhu z hlediska geografického

Jak již bylo uvedeno, relevantní trh z hlediska geografického zahrnuje území, na kterém se realizuje vztah nabídky a poptávky po zboží za dostatečně homogenních podmínek, jimiž se odlišuje od ostatních území, na kterých nabídka a poptávka probíhá za podmínek zřetelně odlišných.

- 1) Relevantní trh z hlediska geografického je pro výrobní relevantní trh přepravy zemního plynu, trh uskladňování zemního plynu a trh obchodování se zemním plynem vymezen:

- **územím České republiky.**

- 2) Relevantní trh z hlediska geografického je pro výrobní relevantní trh distribuce zemního plynu vymezen územím působnosti jednotlivých regionálních distribučních společností, v souladu se zákonem č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, tzn.:

- **územím kraje jihomoravského,**

- **územím kraje severomoravského,**

- **územím kraje severočeského,**

- **územím kraje střeďočeského,**

- **územím kraje západočeského,**

- **územím kraje východočeského.**

▪ vymezení relevantního trhu z hlediska časového

Vymezení trhu z hlediska časového vyjadřuje četnost (pravidelnost a opakovanost) střetu nabídky a poptávky a odlišuje jej od střetu nabídky a poptávky, k níž dochází nahodile, popř. jen ojediněle.

V daném případě se jedná o trhy trvalé, charakterizované pravidelnými dodávkami (službami) po celý kalendářní rok, nepodléhající významným výkyvům. Z uvedeného důvodu byl relevantní trh z hlediska časového vymezen jako **trh trvalý**. Pro posuzování spojení byl sledován poslední finanční rok, tedy rok 2001 s přihlédnutím k roku 2000, příp. i k roku 1999.

3. Námitky vznesené proti povolení spojení

Jak již bylo uvedeno, v průběhu správního řízení se Úřad požádal o podání případných připomínek k předmětnému spojení soutěžitelů několik držitelů licence na obchod se zemním plynem a licence na uskladňování zemního plynu, udělených Energetickým regulačním úřadem, a jednu fyzickou osobu.

Společnost SPP Bohemia a.s., se sídlem Vinohradská 230, Praha 10 – Strašnice (dále jen „SPP Bohemia“), se ve svém vyjádření ze dne 12.3.2002 (spis str. 114-118) konstatuje, cit.: *„že navrhované spojení je v rozporu s potřebami zachování a rozvíjení účinné hospodářské soutěže a naopak bude mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu“*.

Důvody pro toto tvrzení spočívají, dle společnosti SPP Bohemia, zejména v tom, že posuzovaným spojením soutěžitelů dochází, cit.: *„k posílení dominantního postavení spojujících se soutěžitelů ve vertikálním i horizontálním směru“*. Z hlediska překážek vstupu dalších soutěžitelů na relevantní trh svědčí o podstatném narušení hospodářské soutěže následující skutečnosti, cit.: *„Hlavními překážkami vstupu dalších soutěžitelů na spojením dotčené trhy jsou omezující ustanovení energetického zákona č. 458/2000 Sb. a vysoké nároky na disponibilní kapitál a investice soutěžitelů nově vstupujících na trh se zemním plynem.“* Vstup nových soutěžitelů na trh je dle společnosti SPP Bohemia omezen tím, že energetický zákon podmiňuje možnost dovozu plynu jeho přepravou prostřednictvím přepravní soustavy a to, aniž by současně uložil provozovateli přepravní soustavy povinnost přepravit plyn pro potřeby třetích stran ani povinnost dodat nebo přepravit plyn konečným zákazníkům, popř. ostatním soutěžitelům. SPP rovněž uvedla, že, cit.: *„nezanedbatelnými překážkami vstupu soutěžitelů na trh se zemním plynem mohou být licenční podmínky stanovované pro udělení licence Energetickým regulačním úřadem“*.

Dalším okruhem argumentů nasvědčujícím podstatnému narušení hospodářské soutěže byla možnost volby dodavatelů a odběratelů spojujících se soutěžitelů, neboť, cit.: *„...koneční zákazníci spojujících se soutěžitelů nemají obchodní ani technickou možnost volby dodavatele, současně není stanovena povinnost monopolních dodavatelů plynu dodat konečným odběratelům plyn v případě, že tomu nebrání technické podmínky...“* a, že, cit.: *„spojením soutěžitelů bude eliminována jedna z možných úrovní volby dodavatele plynu – nákup plynu distribučními společnostmi a vznik účinné hospodářské soutěže mezi subjekty s nejlepšími výchozími předpoklady pro úspěšné podnikání na trhu se zemním plynem“*. SPP Bohemia rovněž konstatuje, že navrhované spojení je ve zřejmém rozporu se zájmy a potřebami spotřebitelů, neboť, cit.: *„...spojení soutěžitelů vytváří všechny předpoklady pro budoucí zneužívání dominantního postavení spojené skupiny soutěžitelů v oblasti cen za dodávky plynu a přidružených služeb, přelévání zisku mezi jednotlivými činnostmi, neoprávněné dotování vybraných produktů a služeb s cílem poškození ostatních soutěžitelů a narušení hospodářské soutěže“*.

Závěrem SPP Bohemia uvádí, že předmětným spojením soutěžitelů, cit.: *„...dojde k ještě těsnějšímu propojení jednotlivých licencovaných činností na trhu se zemním plynem, což je v přímém rozporu se záměry plynárenské direktivy EU. Transgas je v současné době držitelem licencí na nákup a prodej, přepravu a podzemní skladování plynu a má stanovenou regulovanou cenu pro souběh těchto činností. Za účelem rozvoje hospodářské soutěže je nezbytné oddělení licencovaných činností s transparentním způsobem regulace ceny“*.

Společnost Moravské naftové doly, a.s., se sídlem Úprkova 6, Hodonín (dále jen „MND“), která má jako jediná na území ČR i licenci na výrobu plynu, se ve stanovisku zaslaném Úřadu dne 12.3.2002 (spis str. 125-131) obává, že navrhovaným spojením bude v oblasti těžby, skladování a přepravy zemního plynu, cit.: *„...dále posíleno již existující dominantní postavení spojujících se soutěžitelů, které bude mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže s dopady především na konečné zákazníky, neboť spojující se soutěžitelé budou moci technickými a obchodními prostředky zabránit dodávkám konkurenčního plynu z těžby na území ČR a konkurenčním službám skladování na území ČR ve prospěch těchto zákazníků“*. V důsledku toho, jak uvádí společnost MND, bude také, cit.: *„...vážně ohrožena možnost využít nerostného bohatství České republiky z objevů ložisek“*.

plynu s potenciálními zásobami v objemu jednotek miliard m³, neboť spojující se soutěžitelé budou moci využít svého dominantního postavení k podpoře dovozu zemního plynu ze zahraničí na úkor těžby a průzkumu na území ČR“.

Společnost METALIMEX a.s., se sídlem Štěpánská 34, Praha 1 (dále jen „Metalimex“), poukazuje ve svém vyjádření ze dne 19.3.2002 (spis str. 149a) na to, že, cit.: *„Kapitálovým propojením vlastníka terminálu s distribučními plynárenskými podniky dojde prakticky k uzavření celého základního obchodního řetězce do kterého bude pro jakýkoliv další konkurenční subjekt prakticky nemožné proniknout. Doposud nejsou stanovena jednoznačná cenová pravidla pro použití jak tranzitního plynovodu, tak regionálních tras, vč. cenových pravidel za používání podzemních zásobníků. Tato skutečnost může být příčinou, že pro dalšího účastníka trhu se zemním plynem budou stanoveny takové ceny služeb, které jej automaticky vyřadí z trhu.“*

Negativní důsledky přinese posuzované spojení i společnosti Free Trade Energy Agency s.r.o., se sídlem M. Horákové 1063/33, Hradec Králové, která v dopise ze dne 12.3.2002 (spis str. 106-107) uvedla, že předmětné spojení soutěžitelů je, cit.: *„...pro naši pozici na trhu velmi nepříjemné. Dojde totiž fakticky k propojení distribuce a obchodu s plynem a tedy ke vzniku vertikálního téměř 100%-ního monopolu. Stanovisko společnosti je následující, cit.: „Výsledkem uvedeného spojení RWE Gas s uvedenými společnostmi bude zcela jistě zásadní a obrovské zvýšení prahu vstupu do hospodářské soutěže a bude zásadně zmenšena reálná možnost ostatních držitelů licence na obchod s plynem zúčastnit se hospodářské soutěže na předmětném trhu po roce 2000“. Podle názoru společnosti může nastat situace, cit.: „kdy do faktického vertikálního monopolu na ose – tranzit – dovoz – distribuce a obchod – spojené společnosti budou navenek prezentovat nízké ceny plynu a vyšší tranzitní a distribuční náklady (viz některá vertikální propojení energetických firem v Německu). Ostatní obchodníci budou velmi těžko soutěžit proti veřejně prezentované nízké ceně plynu a zároveň platit distribuční náklady. Domníváme se, že v situaci vertikálního monopolu bude objektivně také snížena možnost zásahu nezávislého regulátora trhu. Pravděpodobnost skutečné hospodářské soutěže se tedy bude blížit nule.“*

Společnost ESPO Týniště s.r.o., se sídlem Nádražní 486, Týniště nad Orlicí, ve svém dopise zaslaném Úřadu dne 13.3.2002 (spis str. 139) doslova uvádí, cit.: *„Samozřejmě, že sloučením uvedených společností (Transgas a.s. + distribuční regionální společnosti) dojde k posílení monopolního postavení dodavatelů zemního plynu, a to zejména díky kumulaci licencovaných činností do jednoho subjektu. Z tohoto důvodu bude asi velmi těžké proniknout zejména do oblasti vlastních dodávek (transferu) plynu v regionálních sítích plynovodů na bázi obchodních vztahů, pokud možnost využít těchto plynovodů nebude legislativně upravena tak, aby mohlo k dojít k tržnímu vztahu dodavatel (prodejce) plynu – distributor (plynovody) – odběratel (zákazník). Logicky si vlastníků všech činností a sítí bude tedy chránit své monopolní obchodní zájmy, a tedy i konečné ceny plynu a vznik konkurenčního prostředí v této oblasti je problematický.“*

Další ze společností, jimž byla udělena licence na obchod s plynem, společnost IFNE multiutility, a.s., se sídlem Václavské nám. 47, Praha 1, se domnívá, že, cit.: *„...vstupem a následnou koupí akcií plynárenských společností v ČR společností RWE Gas nejsou a nebudou prakticky vytvořeny relevantní podmínky pro hospodářskou soutěž (konkurenční prostředí), ale v České republice bude vytvořeno monopolní prostředí na trhu s obchodováním s plynem prostřednictvím zahraniční společnosti. Toto monopolní prostředí neumožní zajistit takové tržní podmínky, jaké jsou v členských zemích Evropské unie.“* (spis str. 141a)

Dle vyjádření společnosti Západočeská energetika, a.s., se sídlem Guldenerova 19, Plzeň, ze dne 25.3.2002 (spis str. 146a), lze, cit.: „*eliminovat případný negativní dopad ze spojení soutěžitelů na soutěžní prostředí v oblasti obchodu s plynem urychlením otvírání tohoto plynu oproti ustanovení zákona 458/2000 Sb. a to nejlépe v souladu se závěry summitu Evropské unie v Barceloně*“. Z tohoto důvodu společnost navrhuje podmínku pro povolení posuzovaného spojení soutěžitelů, a to, cit.: „*...stanovit nutnost novelizace zákona č. 458/2000 Sb. v pasážích týkajících se postupu otevírání trhu s plynem a to v souladu s výše zmíněnými závěry*“.

V rámci šetření Úřad oslovil rovněž Ing. Vratislava Ludvíka, který působil jako poradce v mezinárodní plynárenské společnosti v letech 1994-1996. Ve svém vyjádření ze dne 8.3.2002 (spis str. 102-102a), kterým reagoval na výzvu Úřadu k poskytnutí informací, uvedl především, cit.: „*...konkurenční potenciál však bude zcela jistě ztracen, dojde-li k vlastnickému sjednocení českého plynárenství. Přirozená snaha investora zamezit vnitřní konkurenci mezi jednotlivými distribučními společnostmi, společně s předpokládanou centralizací obchodu se zemním plynem, povede k vytvoření homogenního subjektu, ovládajícího 100 % tuzemského trhu se zemním plynem. Žádný další obchodník nebude mít příležitost významněji tomuto subjektu konkurovat nebo se na trhu uplatnit.*“

4. Vyjádření a stanovisko podporující povolení

Proti povolení posuzovaného spojení se nestaví společnost PP a.s., která v dopise ze dne 14.3.2002 (spis str. 144) uvedla, že posuzované spojení soutěžitelů, cit.: „*nebude mít na konkurenci mezi spojujícími subjekty vliv*“. Důvodem pro takové tvrzení je fakt, že energetický zákon, cit.: „*vylučuje, aby na území, pro které byla již licence (licence na distribuci plynu – pozn. Úřadu) jednomu distributorovi udělena, byla vydána další licence a znemožňuje, aby na jednom území došlo ke konkurenci*“.

5. Stanovisko účastníka správního řízení ke vzneseným námitkám

Dne 2.4.2002 Úřad obdržel vyjádření účastníka správního řízení, reagující na výše uvedené námitky oslovených subjektů (spis str. 214-223). Svoje připomínky seřadil do několika okruhů, na které se jednotlivé námitky třetích osob soustředily. V prvním okruhu, který se týká způsobu privatizace, účastník řízení uvádí, že o struktuře budoucího plynárenského sektoru byla rozhodnuto vládou České republiky, a to zejména s cílem maximalizace příjmů z privatizace a přípravy České republiky na liberalizaci trhu, a účastníci veřejné privatizační soutěže neměli možnost na vládu v tomto směru jakkoliv působit.

V další části zástupce účastníka řízení poukazuje na to, že třetí osoby se ve svých vyjádřeních snaží prokázat, že předmětné spojení povede k většímu stupni vertikální integrace. Jak dále zástupce účastníka řízení uvádí, cit.: „*Ve skutečnosti ovšem bylo české plynárenství vertikálně integrováno již před touto transakcí, neboť jeho valná většina byla v rukou státu, jmenovitě v rukou Fondu národního majetku*“. To podle účastníka tedy znamená, že cit.: „*RWE Gas tedy pouze vystřídá Fond národního majetku České republiky*“.

Třetí okruh připomínek se vztahuje k pravomocem Energetického regulačního úřadu (dále jen „ERÚ“), orgánu státní správy regulujícího energetická odvětví. Dle zástupce účastníka řízení je, ve smyslu ustanovení energetického zákona, v působnosti ERÚ podpora

hospodářské soutěže a ochrana zájmů spotřebitelů s cílem uspokojení všech přiměřených požadavků na dodávku energií. Zástupce účastníka řízení se domnívá, že pravomoci ERÚ, cit.: „...vytvářejí předpoklady k tomu, aby v České republice vzniklo a existovalo odpovídající regulační prostředí“. Rovněž namítá, že autoři námitek podcenily kompetence ERÚ, který je dle vyjádření zástupce účastníka řízení, schopen cit.: „zajistit účinnou soutěž na českém plynárenském trhu“.

Dále se zástupce účastníka řízení vyjadřuje k námitkám třetích osob směřujícím do cenové oblasti. V současnosti dle zástupců účastníka řízení ERÚ fakticky určuje cenové stropy, a žádný z provozovatelů nemá možnost prodávat za ceny nad těmito cenovými stropy. Porušení těchto pravidel jsou sankcionována a mohou vést až k odnětí licence. Pokud jde o situaci po zahájení liberalizace, budou nadále regulovány ceny zemního plynu dodávaného držitelem licence na přepravu chráněným zákazníkům napojeným na přepravní soustavu, ceny distribuce zemního plynu v členění podle charakteru sítě a do doby úplného otevření trhu se zemním plynem i ceny zemního plynu dodávaného chráněným zákazníkům, včetně všech domácností. Z toho tedy dle zástupce účastníka řízení vyplývá, že cit.: „námitky jednotlivých soutěžitelů směřující do cílené oblasti nemají relevanci“.

V dalším okruhu se účastník řízení zaměřil na budoucí regulační režim v plynárenství. Dle jeho názoru právní úprava v České republice, která je v souladu s úpravou v EU, logicky vychází z toho, že soutěž na úrovních přepravy a distribuce plynu je obtížná s ohledem na potřebné investice vázané k sítím. Z tohoto důvodu energetický zákon podrobně upravuje přístup a využití základní infrastruktury třetími stranami. Z toho pro účastníka řízení plyne, že cit.: „...tvrzení o tom, že navrhované spojení ohrozí soutěž je nelogické. Energetický zákon je určen právě k tomu, aby základní infrastrukturu reguloval a není rozhodné, jestli se jedná jenom o regionální distribuční společnost nebo o spojení jedné či více distribučních s přepravcem plynu. ... Lze konstatovat, že všechna stanoviska předložená Úřadu na možnost vzniku „ještě většího monopolu, než v současné době existuje“ zcela pomíjí existenci energetického zákona a regulaci v podobě přístupu třetích stran, kterou zavedl. Námitky v tom směru, že Transgas nemá povinnost přepravit plyn pro potřeby třetích stran nebo že obchodník nebude mít příležitost uplatnit se na trhu jsou pak minimálně výrazem nepochopení zákonné úpravy“. Dle zástupce účastníka řízení vedle přístupu třetích stran obsahuje jak legislativa ES tak i energetický zákon další nástroje regulace, a to požadavek na oddělené vedení účetnictví. Platí totiž, že cit.: „... Integrované podniky musí vést oddělené účetnictví pro přenos, distribuci a skladování plynu a rovněž konsolidované účetnictví pro případné činnosti mimo oblast plynárenství pro účely vyloučení diskriminace, křížových dotací a narušování hospodářské soutěže“. Zástupce účastníka řízení konstatoval, že cit.: „Třetí osoby by chtěly, aby Úřad zašel mnohem dále než právo a praxe EU a fakticky zavedl oddělené vlastnictví prostřednictvím kontroly spojení“.

Poslední část vyjádření účastníka řízení směřuje k vyvrácení argumentů třetích stran, dle kterých daná transakce zvýší překážky vstupu na trh. Dle účastníka řízení je však regulační režim nastaven právě tak, aby překážky vstupu odstranil, neboť cit.: „Noví účastníci nebudou muset „utápět kapitál“ v infrastruktuře budování paralelních sítí nebo přímých plynovodů. Naopak, budou mít možnost přístupu k infrastruktuře bez rizika spojeného s jejím vlastnictvím“. Navíc všichni známí potenciální zájemci o vstup na trh mají, dle názoru účastníka řízení, značnou finanční sílu. Jako příklad těchto zájemců uvedl účastník řízení největších pět evropských plynárenských společností, a sice Gasunie, SNAM, Ruhrgas, Gaz de France a Gazprom.

6. Vyjádření ERÚ k námitkám třetích osob k návrhu o povolení spojení soutěžitelů (spis str. 403-406)

Ke stanovisku SPP Bohemia, a.s. ERÚ uvádí:

Vyhlášky ERÚ č. 438/2001 Sb. a 439/2001 Sb. respektují ustanovení směrnice 98/30/EC o otevírání trhu s plynem týkající se oddělení účetnictví jednotlivých regulovaných činností. Uvedené vyhlášky stanovují způsob tvorby cen/sazeb a zamezují tedy přelévání zisků mezi jednotlivými držiteli licencí. Liberalizace trhu s plynem nevyklučuje vlastnické propojení.

Spojením soutěžitelů nedochází k porušení pravidel stanovených direktivou 98/30/EC, kterými jsou zachování podmínek oddělení účetních systémů, odděleného managementu a přerušení informačních toků. Majetkové propojení tedy vyloučeno není. Nedochází tak k tendencím směřujícím proti liberalizaci trhu se zemním plynem a zabraňujícím přístupu nových subjektů na trh se zemním plynem.

Energetický zákon definuje přístup třetích stran, který bude zaveden od data zahájení otevírání trhu s plynem. ERÚ na základě zmocnění daném energetickým zákonem vydá vyhlášku o organizování trhu s plynem, kde budou definována nediskriminační a transparentní pravidla pro všechny účastníky trhu s plynem, ERÚ se není vědom znevýhodňujících licenčních podmínek.

Ke stanovisku MND Hodonín, a.s. ERÚ uvádí:

Spojující se soutěžitelé nebudou moci obchodními prostředky zabránit dodávkám konkurenčního plynu těženého z ložisek na území ČR, ani využití skladovacích služeb podzemního zásobníku zemního plynu Uhřetice, protože ceny v obou případech jsou regulované. V případě stížnosti řeší spory ERÚ, cenovou kontrolu provádí Státní energetická inspekce.

Ke stanovisku ESPO Týniště ERÚ uvádí:

Ceny a tedy i marže plynárenským distribučním společností stanovuje a vyhláší ERÚ na základě postupů pro tvorbu cen, které stanovují vyhlášky č. 438/2001 Sb. a č. 439/2001 Sb. a nikoliv distribuční společnost sama o sobě či vlastník resp. Spojení soutěžitelé.

Ke stanovisku IFNE multiutility, a.s. ERÚ uvádí:

Vyhlášky ERÚ č. 438/2001 Sb. a 439/2001 Sb. respektují ustanovení směrnice 98/30/EC o otevírání trhu s plynem týkající se oddělení účetnictví jednotlivých regulovaných činností. Uvedené vyhlášky stanovují způsob tvorby cen/sazeb a zamezují tedy přelévání zisků mezi jednotlivými držiteli licencí. Liberalizace trhu s plynem nevyklučuje vlastnické propojení.

Ke stanovisku Západočeské energetiky, a.s. ERÚ uvádí:

Novelizace energetického zákona týkající se změny termínu a rozsahu otevírání trhu s plynem je v kompetenci především Ministerstva průmyslu a obchodu. Je však zřejmé, že

česká energetická legislativa bude muset respektovat očekávané změny dosud platných směrnic Evropské komise.

Ke stanovisku Metalimexu, a.s. ERÚ uvádí:

Stanovení cenových pravidel za použití tranzitního plynovodu a podzemních zásobníků je plně v kompetenci Energetického regulačního úřadu (viz. vyhláška ERÚ č. 438/2001 Sb. a 439/2001 Sb.) a jejich uplatnění je přímo závislé na otevření trhu se zemním plynem.

Současná úprava (vyhláška ERÚ č. 438/2001 Sb.) stanovuje pravidla pro tvorbu cen plynu z podzemních zásobníků plynu (resp. pro skladovací službu) pro držitele samostatné licence jak na přepravu, tak na uskladňování plynu. Tyto ceny jsou regulované a jsou součástí kapacitní složky cen pro distribuční společnosti, jejíž maximální výši stanovuje a vyhláší ERÚ. Uvedená vyhláška ERÚ též stanovuje, že náklady na přepravu plynu, pro něž jsou rovněž metodicky definovány, jsou obdobné jako v případě uskladňování plynu, promítnuty do kapacitní složky plynu pro distribuční společnosti.

Ke stanovisku Free Trade Energy Agency s.r.o. ERÚ uvádí:

Majetkovým spojením soutěžitelů nedochází k omezení podmínek přístupu nových, konkurenceschopných subjektů na trh se zemním plynem po otevření trhu za předpokladu splnění podmínek stanovených Energetickým zákonem a dodržení pravidel se zemním plynem (viz. připravovaná vyhláška), jejímž obsahem je i vymezení vztahu mezi držiteli licence na obchod se zemním plynem a Energetickým regulačním úřadem.

Při rozhodnutí požádat o licenci na obchod s plynem si tato agentura měla uvědomit, že samostatný obchodník s plynem (§ 61 energetického zákona) může zahájit svoji činnost až od doby otevírání trhu s plynem, tj. od roku 2005, protože nesmí prodávat plyn chráněným zákazníkům, což jsou zatím všichni koneční zákazníci.

Obchodníci s plynem v zemích, kde je otevírán nebo otevřen plně trh s plynem podstupují riziko, a to i při daných pravidlech trhu s plynem, že se na trhu neuplatní jak z hlediska objemu obchodu, tak i z hlediska očekávané ziskovosti tohoto podnikání.

ERÚ navrhuje v rámci připravované novelizace energetického zákona rozšířit § 61 o povinnost obchodníka s plynem řídit se pravidly organizování trhu s plynem. Tato pravidla budou předmětem vyhlášky, kterou ERÚ v současné době připravuje a která bude platit od doby zahájení otevírání trhu s plynem.

Ke stanovisku Ing. Vratislava Ludvíka ERÚ uvádí:

Pravidla vymezená Energetickým zákonem a souvisejícími vyhláškami stanovují rovné podmínky pro všechny účastníky trhu se zemním plynem při splnění daných podmínek.

Sloučením regionálních distribučních společností jedním vlastníkem není jednoznačně stanoveno omezení vnitřní konkurence mezi jednotlivými společnostmi.

7. Stanovisko Úřadu k námitkám třetích stran vznesených k navrhovanému spojení

Pokud jsou soutěžitelé, držitelé licence na určitou činnost v plynárenství, dobře informováni o privatizaci plynárenského odvětví, stejně jako o probíhajícím správním řízení u Úřadu ve věci návrhu na povolení spojení soutěžitelů RWE Gas, Transgas a osmi distribučních společností, a ani přes zveřejněnou výzvu v Obchodním věstníku k předložení připomínek k předmětnému spojení nebo z vlastní iniciativy toto spojení před Úřadem nenapadly, lze se oprávněně domnívat, že naléhavost jejich potřeby o korekci nově vznikajícího stavu v plynárenství formou podmínek a omezení ve smyslu § 17 odst. 3 zákona nebyla vysoká.

Z tohoto hlediska nelze vyloučit, že podstata námitek třetích stran, vznesených až na základě adresných výzev Úřadu, který je kompetentní k ochraně hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb podle § 1 odst. 1 zákona a tudíž musí využít všechny dostupné způsoby k získání potřebných informací k objektivizaci stavu na anticipovaném trhu s plynem, nemusí být v přímé souvislosti s předmětem řízení, nýbrž mohou se týkat způsobu privatizace plynárenství ve smyslu usnesení vlády České republiky č. 1342 ze dne 17. prosince 2001. Soutěžitelům, držitelům licence pro některou činnost v plynárenství, byl dán dostatečný prostor jednak formou písemných připomínek a jednak formou svědeckých výpovědí, aby vyjádřili a zdůvodnili své obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže, které se staly důvodem k pokračování řízení dle § 16 odst. 2 zákona.

Po provedení výslechu svědků a celkovém zhodnocení zaprotokolovaných svědeckých výpovědí lze učinit obecné závěry:

- **Převážná část svědků nenavrhuje podmínky nebo omezení ve prospěch zachování účinné soutěže ve smyslu § 17 odst. 3 zákona nebo nedoporučila RWE Gas závazky jako podmínku povolení spojení.**

Ing. Petr Matoulek, jednatel společnosti Free Trade Energy Agency s.r.o., ve své svědecké výpovědi uvedl, cit.: „*vidím ve způsobu privatizace principiální systémovou potíž a takovou tudíž nelze odstranit žádným deklarovaným závazkem*“ (spis str. 315). K tomu Úřad uvádí, že zvolený způsob privatizace plynárenství je dán usnesením vlády České republiky č. 1342 ze dne 17. prosince 2001. Úřad posuzuje dopady na hospodářskou soutěž z konkrétního návrhu na povolení spojení ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 zákona.

- **Soutěžitelé, držitelé licence na nějakou činnost v oblasti plynárenství, kteří vyjádřili vážné obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže ve smyslu § 16 odst. 2 zákona v případě spojení RWE Gas, Transgas a distribučních společností, učinili tato vyjádření bez praktických zkušeností nebo znalosti možnosti ERÚ k zajištění hospodářské soutěže.**

Ve svém písemném stanovisku ze dne 12.3.2002 vyjádřil jednatel společnosti Free Trade Energy Agency s.r.o. Ing. Petr Matoulek názor, cit.: „*Domníváme se, že v situaci vertikálního monopolu bude objektivně také snížena možnost zásahu nezávislého regulátora trhu. Pravděpodobnost skutečné hospodářské soutěže se tedy bude blížit nule*“. (spis str. 107) Ve své svědecké výpovědi uskutečněné dne 4.4.2002 na otázku, cit.: „*Jak podle Vašich zkušeností vykonává ERÚ svou činnost (jak důsledně, přísně atd.)?*“, Ing. Matoulek odpověděl, cit.: „*Zatím vnímám jedno rozhodnutí ERÚ, to bylo o cenách a distribuci elektřiny v jednotlivých regionech, kdy to je informace, kterou musím znát pro*

svá jednání s potenciálními zákazníky, ale protože mám licence na obchod s elektřinou a plynem, nikoliv na distribuci a jiné činnosti, žádnou přímou zkušenost s rozhodnutím ERÚ nemám. Jeho rozhodnutí se mé činnosti dotýkají zprostředkovaně, přes držitele jiných licencí.“ (spis str. 317). Rovněž na otázku, cit.: „Můžete nám říct, co je Vám známo o právní úpravě regulace cen do roku 2005“, svědek Ing. Matoulek odpověděl, cit.: „Domnívám se, že je to upravováno ERÚ, ale přesným zněním se dnes z praktických důvodů při své činnosti každodenně neseznamuji.“ (spis str. 317). Na další otázku související s činností ERÚ, cit.: „Jste obeznámen s tím, jak podrobně musí v současné době vykazovat Transgas a distribuční společnosti?“, svědek Ing. Matoulek odpověděl, cit.: „S tím podrobně obeznámen nejsem.“ (spis str. 317) Rovněž svědek Ing. Chrudoš Barvík, obchodní ředitel Metalimexu, na otázku, cit.: „Jak by jste hodnotil pravomoci ERÚ pro řešení případů odmítnutí nebo stanovení příliš vysokých poplatků za přepravu plynu?“, odpověděl, cit.: „Nemám zkušenosti v ČR. (spis str. 226). Na další otázku, cit.: „Jakým způsobem ERÚ stanovuje a po liberalizaci bude stanovovat ceny za přepravu zemního plynu pro nezávislé obchodníky?“, Ing. Barvík odpověděl, cit.: „Nevím.“ (spis str. 226). Dále svědek odpověděl na otázku, cit.: „Zmínil jste se, že ERÚ má pravomoci k regulaci trhu s plynem. Komunikovali jste v rámci Vašich zkušeností s ERÚ?“, takto, cit.: „S komunikací s ERÚ nemám zkušenosti.“ (spis str. 227). Na druhé straně uvedený svědek potvrzuje, že Energetický regulační úřad má odpovídající pravomoci. Např. na otázku, cit.: „Jaký máte názor na schopnost regulace nezávislého regulátora v oblasti vertikálního monopolu?“, odpověděl, cit.: „Pokud bude regulátor chtít, má pravomoci. Naše firma chce, aby byly velice striktní podmínky pro vstup na trh.“ (spis str. 226). V této souvislosti Úřad konstatuje, že se ztotožňuje s poznámkou zástupce účastníka řízení, uvedenou během svědecké výpovědi svědka Ing. Matoulka ze dne 4.4.2002, cit.: „Chtěli bychom zdůraznit, že ERÚ má velice přísné požadavky na výkaznictví, které musí být velice podrobné, vzhledem k těmto požadavkům má ERÚ přehled nad distribučními společnostmi a Transgasem, jejich činnost je velice průhledná. Při regulaci jsou východiskem údaje za rok 2000, tyto údaje byly poskytnuty ERÚ příslušnými společnostmi pod dohledem současného vlastníka.“ (spis str. 317). Z výše uvedeného lze učinit závěr, že bez pochopení kompetence Energetického regulačního úřadu, jakožto jednoho z pilířů, na nichž bude postaven samotný proces liberalizace trhu s plynem po 1. lednu 2005, nelze vyloučit nesprávné zhodnocení podmínek pro podnikání na trhu s plynem. To může pak sekundárně negativně ovlivnit vnímání návrhu na povolení spojení RWE Gas, Transgas a distribučních společností, které pak může vzbuzovat vážné obavy z podstatného narušení hospodářské soutěže. Úřad má za to, že v průběhu svědeckých výpovědí bylo dostatečně ozřejmeno, že Energetický regulační úřad má veškeré pravomoci a nástroje k tomu, aby trh s plynem byl dobře regulován.

- **Některé vznesené obavy o zvýšení cen plynu pro koncové zákazníky jsou uvedeny v rovině předpovědi, a proto nemohou mít relevanci k posuzovanému spojení.**

Např. ve své svědecké výpovědi ze dne 5.4.2002 Ing. V. Ludvík uvádí, cit.: „V současné době získává ČR zemní plyn ze 3 zdrojů, rozhodující podíl má plyn importovaný z Ruska, kdy skutečný odběr dosahuje kolem 7 až 7,5 mld kubických metrů ročně; druhý v pořadí je plyn norský, jehož roční dovoz představuje do 2 mld kubíků ročně a třetím zdrojem je vlastní těžba v ČR, jejíž hodnota je zanedbatelná a dosahuje úrovně mírně přesahující 100 milionů kubíků ročně. Zatímco kontrakt na norský plyn obsahuje určitou úroveň cen, která je srovnatelná s cenou zemního plynu dodávaného společností Gazprom v rámci obchodního kontraktu na dovoz plynu z Ruska, je zbývající část ruského plynu poskytována jako úhrada tranzitních poplatků za přepravu do hraniční

předávací stanice Weidhaus, oceněna kontraktačními cenami, nicméně skutečné náklady vynaložené v souvislosti s pořízením této části plynu jsou zhruba o jednu třetinu nižší než jsou ceny běžných nákupních kontraktů. S ohledem na to, že Transgas vlivem díkce všech kontraktů musí prodávat plyn za ceny v kontraktech obsažené, dosahuje tak mimořádného zisku z tranzitní přepravy, vyjádřeného jako rozdíl mezi kontraktní cenou plynu a skutečnou cenou pořizovací. Kromě těchto tranzitních poplatků je samozřejmě inkasován i poplatek za přepravní služby pro společnosti Wintershall a VNG. Tyto poplatky jsou vyjádřeny finančně. Takže závěr je následující: Obchodní aktivita Transgasu je v současné době podle oficiálních vyjádření, zveřejněných v denním tisku, v ekonomické ztrátě a tato ztráta je kompenzována mimořádným ziskem, plynoucím z rozdílného ocenění plynu za tranzitní poplatky. Proto tvrdím, že liberalizace, tedy oddělení obchodní činnosti od přepravní, přinese té přepravní části vysoké zisky, jednak z tranzitních poplatků finančních a jednak hlavně z rozdílu ocenění plynu za tranzitní poplatky, zatímco obchodní část zůstane ve ztrátě. Protože si nedokážu představit, že by po liberalizaci mohlo být pokračováno v praktikách křížového dotování obchodu z výtěžků tranzitní přepravy, vede mne tento fakt k závěru, že jediným řešením by bylo zvýšení ceny pro koncové zákazníky tak, aby pokryly náklady obchodní části Transgasu v přiměřené ekonomické úrovni“ (spis str. 273). K tomu Úřad sděluje, že vyjádřená obava nemá souvislost s posuzovaným návrhem na spojení a proto ji nelze akceptovat.

- **Svědectví za přítomnosti zástupce účastníka správního řízení, včetně odborných poradců RWE Gas přispěly v některých případech k utlumení některých vyhraněných negativních stanovisek konkurentů RWE Gas.**

Ve stanovisku společnosti Metalimex ze dne 19.3.2002 poskytnuté Úřadu (spis str. 149a) je uvedeno, cit.: *„Kapitálovým propojení vlastníka terminálu s distribučními plynárenskými podniky dojde prakticky k uzavření celého základního obchodního řetězce, do kterého bude pro jakýkoliv další konkurenční subjekt prakticky nemožné proniknout“*, avšak ve svědecké výpovědi Ing. Chruoš Barvík, obchodní ředitel společnosti Metalimex, ze dne 3.4.2002 uvedl, cit.: *„Byl bych rád, kdyby s námi RWE spolupracovala, ale to nemohu předem vědět“*. (spis str. 226)

- **Vázání ustanovení § 10 zákona, které se vztahuje k definici dominantního postavení, na mezinárodní závazky ČR související s povinným uvolňováním trhu se zemním plynem podle Směrnice EK, včetně barcelonských dodatků, zejména s obchodem s plynem, je konstrukce, ze které nelze odvodit porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže.**

Ve svém písemném stanovisku ze dne 8.3.2002 Ing. Ludvík, který vyjadřuje obavy z významného narušení hospodářské soutěže, uvádí, cit.: *„V současné době působí na českém trhu devět subjektů (Transgas a 8 distributorů) s vzájemným konkurenčním potencionálem. Při oddělení přepravy od obchodu podle Směrnice EC 98/30 by tak každá ze společností (při respektování poněkud výjimečného postavení Transgasu) mohla nabízet svůj plyn konečným zákazníkům (v první fázi těm „oprávněným“) na celém teritoriu České republiky. Pomineme-li Transgas, je „aritmetický“ podíl jednotlivých distributorů na trhu s plynem cca %; při průměru váženém se jejich relevantní podíl pohybuje mezi procenty (Jihočeská plynárenská a.s.) po cca % (Jihomoravská plynárenská a.s.). V žádném případě tedy žádná ze společností nepřesahuje hranici, danou zákonem pro dominantní postavení na trhu.“* (spis str. 102a). Uvedenou myšlenku Ing. V. Ludvík upřesnil ve své svědecké výpovědi ze dne 5.4.2002, kdy řekl, cit.:

„Podstata mé námitky se váže k aplikaci § 10 zákona na ochranu hospodářské soutěže, který hovoří o dominantním postavení na trhu. Jestliže je českým orgánům známo, že ČR podléhá mezinárodním závazkům, že tedy bude povinna uvolnit trh se zemním plynem podle Směrnice Evropské komise, včetně barcelonských dodatků, jsem přesvědčen, že se tento § vztahuje v plné míře i na obchod s plynem. V současné době je trh obsazen cca 10 subjekty (Transgas, osm distribučních společností, MND Hodonín), které po otevření trhu budou v přímém konkurenčním postavení. Jestliže bude tento trh se zemním plynem spojen, vznikne subjekt s výrazně dominantním postavením na trhu se zemním plynem, blížící se úrovni 100 %. Domnívám se tedy, že spojení akciových podílů distribučních společností a Transgasu pod jeden subjekt lze označit za přímé ohrožení potenciální hospodářské soutěže na českém trhu se zemním plynem.“ (spis str. 267). K výše uvedenému je třeba konstatovat, že § 10 odst. 1 a 2 se zákona se vztahují pouze na definici dominantního postavení a na kritéria, která zakládají vyvratitelnou domněnku pro existenci tržní síly. Samotná existence dominantního postavení není důvodem pro zásah ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, pokud subjekt s takovým postavením jedná v souladu se zákonem. Dojde-li však ke zneužití dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů, lze pak použít § 11 zákona, který zneužití zakazuje.

Obecně je možno konstatovat, že odvětvový regulátor dohlíží na dodržování těch právních norem, které upravují jednotlivá regulovaná odvětví, kontroluje kvalitu poskytovaných služeb, řeší otázky spolupráce subjektů působících v regulovaných odvětvích, stanovení cen regulačních služeb v regulovaných odvětvích, stanovení způsobu a výše tzv. propojovacích poplatků, apod. Lze tedy odvodit, že regulační úřad činí opatření vedoucí k dosažení a udržení konkurenčního prostředí v oblasti, kde efektivní hospodářská soutěž téměř neexistuje, zatímco Úřad konkrétními zásahy ve správních řízeních může postihnout chování soutěžitele, které jde nad rámec zvláštního regulačního zákona. Např. v oblasti telekomunikací se regulací rozumí usměrňování telekomunikačních činností a vztahů podle regulačního zákona v jeho mezích, **za účelem dosažení a udržení konkurenčního prostředí** (§ 19 zák. č. 151/2000 Sb. o telekomunikacích). Rovněž ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) po novele energetického zákona č. 458/200 Sb., se **rozumí regulací usměrňování v energetických odvětvích za účelem nahrazení některých účinků hospodářské soutěže a vytváření předpokladů pro její vznik a fungování**, ochrany zájmů spotřebitelů a držitelů licencí a zajištění spolehlivých dodávek elektřiny, plynu a tepelné energie. Předmět zákona o ochraně hospodářské soutěže č. 143/2001 Sb., je definován v § 1, kde je uvedeno, že zákon upravuje ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo za podmínek zákonem stanovených, jejímu ohrožení. Zákon o ochraně hospodářské soutěže se vztahuje na konkrétní chování soutěžitelů včetně těch, kteří na základě zvláštního zákona nebo na základě rozhodnutí vydaného podle zvláštního zákona poskytují služby obecného hospodářského významu, jen pokud jeho uplatnění neznemožní poskytování těchto služeb (§ 1 odst. 2 ZOHS).

Podle rozsudku Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2 A 8/2000 – 47 ze dne 1.2.2001 může být zneužitím monopolního nebo dominantního postavení jednání, kdy monopolní soutěžitel soustavně **porušuje zákon regulující výkon jeho předmětu činnosti** (v daném případě to byl energetický zákon se souvisejícími prováděcími předpisy), **působí-li tím újmu spotřebitelům**, od nichž požaduje platbu za určité úkony související s dodávkou jeho zboží **nad rámec tohoto zvláštního zákona**.

Jak je patrné z uvedeného příkladu, musí jít o konkrétní prokázání porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže, má-li být § 11 aplikován. Z toho vyplývá, že mechanické vázání velikosti soutěžitele na porušení zákona není možné. Proto námitku

Ing. V. Ludvíka vázanou na aplikaci § 10 zákona pro subjekt s výrazným dominantním postavením na trhu se zemním plynem nelze akceptovat.

- **Odvozovat ze závazku na oddělení účetního a informačního systému, obsaženého ve Směrnici 98/30 o liberalizaci obchodu se zemním plynem, závěr, že z toho logicky vyplývá oddělení manažerského systému, je extenzivním subjektivním výkladem, který nemá ve Směrnici oporu.**

Uvedený názor byl vysloven svědkem Ing. V. Ludvíkem během svědecké výpovědi konané dne 5.4.2002 (spis str. 271). Svědek je rovněž názoru, že pokud nedojde k oddělení manažerského systému, cit.: „*hrozil by zde střet zájmu nebo zneužití informací v obchodním styku*“ (spis str. 271). Obdobné stanovisko zaujal i svědek Ing. Matoulek, který ve své svědecké výpovědi uvedl, cit.: „*Myslím si, že kdyby Transgas a distribuční společnosti měly různé vlastníky, tak by takto získané údaje byly obecně objektivnější, než když de facto půjde o z jednoho místa řízený účetní zdroj.*“ (spis str. 315). Rovněž svědek Karel Komárek (spis str. 278) ve své svědecké výpovědi uvádí, že při vytvoření předmětného spojení dochází ke kapitálovému a manažerskému ovládnutí jednotlivých struktur podnikání.

K výše uvedenému Úřad uvádí, že Směrnice EK 98/30 odráží dlouholeté zkušenosti členských zemí EU v oblasti plynárenství. Rovněž ČR je povinna uvedenou Směrnicí respektovat. Vyžaduje-li tato Směrnice pouze oddělení účetnictví, pak jakákoliv další liberalizační opatření, jdoucí nad rámec Směrnice jsou nezávazná a pro rozhodování Úřadu v tomto konkrétním případě irelevantní. Obecné prosazování větších liberalizačních kroků lze činit ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pouze **v rámci soutěžní advokacie** před konečným rozhodnutím o způsobu privatizace.

Jak již bylo uvedeno, způsob privatizace byl už zvolen na základě usnesení vlády České republiky č. 1342 ze dne 17.12.2001. V současné době v rámci správního řízení Úřad posuzuje daný stav ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 zákona a to je rozhodující. Z tohoto důvodu Úřad nemůže akceptovat jakýkoliv extenzivní výklad Směrnice.

- **Posuzování možnosti vstupu v plynárenském odvětví je nutno činit za respektování rozdílů mezi administrativními bariérami (tzv. entry barriers – v tomto případě zda jsou potenciální soutěžitelé omezováni povinností požádat o licenci na nějakou činnost na trhu s plynem) od bariér představovaných překážkami pro vstup a ekonomický růst nového vstoupivšího soutěžitele na trh, který je vždy spojen s vysokými nároky na kapitál (tzv. entry impediments – např. náklady na vybudování zásobníků plynu nebo vlastní distribuční sítě).**

V písemném stanovisku K. Komárka, generálního ředitele SPP Bohemia ze dne 12.3.2002 je na str. 4 v bodě d) mimo jiné uvedeno, cit.:

- „*hlavními překážkami vstupu dalších soutěžitelů na spojení dotčené trhy jsou omezující ustanovení energetického zákona č. 458/2000 Sb. a vysoké nároky na disponibilní kapitál a investice soutěžitelů nově vstupujících na trh se zemním plynem,*
- *vysoké investiční nároky na vybudování plynárenských zařízení a sítí představující další výrazná omezení pro vstup nových soutěžitelů,*

- *nezanedbatelnými překážkami vstupu soutěžitelů na trh se zemním plynem mohou být licenční podmínky stanovované pro udělení licence Energetickým regulačním úřadem.*“

Na otázku Úřadu během výslechu svědka K. Komárka dne 8.4.2002, cit.: *„Kdo může ovlivnit vysoké investiční nároky na vybudování plynárenských zařízení a sítí?“* (spis str. 279), svědek odpověděl, cit.: *„Domnívám se, že vždy investor a konkurence na trhu. Máme tady konkrétní případy, kdy při výstavbě plynovodů či některých zásobníků zemního plynu srovnatelných parametrů byly soukromými investory vybudovány v mnohem kratší lhůtě, za nesrovnatelně nižších nákladů a lepších technických parametrů, z nám dostupných informací, a tyto náklady samozřejmě výrazně ovlivňují nákladovost a tudíž cenu plynu. Při kalkulacích těchto nákladů, jejich použití pro stanovování ceny regulátorem, při těchto zvýšených nákladech nelze bez konkurence reálně ovlivnit tyto investiční nároky monopolního subjektu.“* (spis str. 279-280)

Na otázku Úřadu, zda jsou licenční podmínky stejné pro všechny soutěžitele (spis str. 280), odpověděl svědek K. Komárek, cit.: *„Záleží na tom, jaké licenční podmínky máte na mysli. Dovoz plynu není, ten je diskriminující. Byl plánovaně vytvořen vyhláškou MPO č. 318/1996 Sb. jako ochrana pro společnost Transgas proti dovozcům alternativních dodávek plynu, která byla přeměněna do zákona č. 458/2000 Sb. § 75, který jsem citoval. Další licence, např. licence potřebná pro vybudování zásobníku zemního plynu, je běžnou licenční záležitostí a při splnění podmínek lze tuto získat. Obdobně se to týká i distribuce. Jiná věc je technické omezení, když tuto licenci získáte, musíte mít možnost přístupu do sítě za přesně stanovených přepravních nákladů a přepravních podmínek, abyste mohl tuto svoji službu, ať se to týká těžby, dovozu, skladování či distribuce, zákazníkovi dodat. Při tomto spojení pak bude jeden subjekt moci ovlivnit přímým způsobem vstup třetích subjektů ve výše uvedených službách.“* (spis str. 280)

K tomu Úřad konstatuje, že zákon č. 458/2000 Sb. umožňuje všem potenciálním zájemcům o podnikání v plynárenství rovné podmínky. Dále je nutné uvést, že rozhodnutí o vstupu na trh, který je kapitálově náročný, je osobní záležitost každého potenciálního investora, který sám zhodnotí rizika svého budoucího podnikání. Je rovněž pravdou, že výše investičních nároků na vybudování plynárenských zařízení a sítí ovlivňuje vždy investor a konkurence na trhu. Proto je nutné zdůraznit, že nerozlišování mezi administrativními bariérami¹ pro vstup na trh od bariér představovaných investiční náročností pro vstup a ekonomický růst, může vést k nesprávnému vyhodnocení budoucího vývoje tržních struktur odvětví. Z tohoto důvodu vznesené námitky svědka K. Komárka týkající se překážek pro vstup na trh nelze akceptovat.

¹ V této souvislosti je možno uvést rozhodnutí USA, a to **B. F. Goodrich, 110, F.T.C. 207, 297 (1987); Weyerhaeuser Co., 106 F.T.C. 172, 286-89 (1985); Echlin Mfr. Co., 105 F.T.C. 410, 485-86 (1985)**, ve kterých se rovněž rozlišuje mezi „**entry barriers**“ a „**entry impediments**“ (překážky) a vysvětlení tohoto rozlišování je obdobné jak je výše uvedeno.

8. Posouzení dopadů spojení ve smyslu § 17 odst. 1 zákona na relevantních trzích přepravy, distribuce a obchodování se zemním plynem

V současné době se v České republice připravují silné skupiny, které po zahájení liberalizace na trhu s plynem budou schopny efektivně konkurovat RWE.

Z výpovědi svědka Ing. Barvíka, obchodního ředitele společnosti Metalimex, ze dne 3.4.2002 vyplývá, že cit.: „Metalimex je členem skupiny Carboninvest, která podniká v oblasti černého uhlí a do konce roku 1995 byl dovozcem zemního plynu až 8 mld m³. Podle mého názoru bude obchodovat s plynem i naše konkurence – společnosti soustředěné kolem těžby hnědého uhlí“ (spis str.227). Dále uvedený svědek na otázku, cit.: „Máte skutečně za to, že budou mít zájem vstoupit na trh i silné zahraniční subjekty ať už z východní či západní Evropy?“, uvádí, cit.: „Myslím si, že ano, například polská větev, i subjekty ze Slovenska a rozhodně z Německa. Polsko má vlastní plynovod, polská plynárenská společnost je připravena dodávat na severní Moravu plyn, jen co se objeví nějaký zákazník“ (spis str. 227). Rovněž svědek Ing. Vratislav Ludvík, ve své svědecké výpovědi ze dne 5.3.2002 uvádí, cit.: „Podle mých informací společnost Gazprom od loňského podzimu pod novým vedením zásadně mění svoji obchodní strategii a bude se snažit v podmínkách liberalizovaného trhu prodávat plyn v Evropě velkým zákazníkům přímo. S ohledem na hospodářskou sílu Gazpromu jej považuji za jediný subjekt s relevantním konkurenčním potenciálem“ (spis str. 269).

Z výše uvedených svědeckých výpovědí vyplývá, že v České republice se v současné době profilují silné skupiny, schopné zajišťovat dodávky plynu ve velkém množství, které společně s potencionálními dodavateli z Polska, Slovenska, Německa a zejména z Ruska (Gazprom), budou po zahájení liberalizace na trhu s plynem silnou protiváhou společnosti RWE. Z tohoto důvodu lze konstatovat, že obavy z nemožnosti zachování a rozvíjení účinné hospodářské soutěže jsou na relevantních trzích přepravy, distribuce a obchodování se zemním plynem neopodstatněné.

Při neexistenci právních nebo jiných překážek pro vstup dalších soutěžitelů na trh s plynem nelze akceptovat námitku vznesenou potenciálním konkurentem RWE Gas o tom, že cit.: „pravděpodobnost budoucího úspěšného hospodářského soutěžení proti monopolní skupině s několikaletým náskokem reálných dodávek plynu odběratelům takto klesá k nule“ (spis str. 106).

Uvedená citace je z písemného stanoviska jednatele Free Trade Energy Agency s.r.o., Ing. Matoulka, ze dne 12.3.2002. Ing. Matoulek, který byl předvolán k svědecké výpovědi, na otázku, jak dlouho trvalo řízení o udělení licence podle energetického zákona, odpověděl, že cca 1-3 měsíce (spis str. 316). Svědek rovněž neodpověděl záporně na otázku, zda licenční řízení na získání licence na obchod se zemním plynem bylo bezproblémové. (spis str. 316)

Poskytnutá výpověď potvrzuje stávající stav se získáváním licence dle energetického zákona, který je bezproblémový. Přidělená licence nemá regionální omezení (z výpovědi svědka Ing. Matoulka, (spis str. 314). Obdobně společnost SPP Bohemia, která podala žádost o udělení licence k uskladňování zemního plynu na ERÚ dne 27.8.2001, obdržela tuto licenci dne 25.9.2001. (Doplňující stanovisko K. Komárka ze dne 15.4.2002, spis str.412). Každý soutěžitel může za splnění zákonem daných podmínek získat licenci na nějakou činnost s plynem a být potenciálním konkurentem RWE Gas. Z výsledků svědků jednoznačně vyplynulo, že jsou možnosti, jak obstát v konkurenci, např. poskytování kontrolního a finančního servisu měření a regulace (viz výpověď svědka Ing. Barvíka, spis str. 225).

Na základě výše uvedeného není posuzované spojení z hlediska existence právních a jiných překážek pro vstup dalších soutěžitelů na spojení dotčené trhy v rozporu s § 17 odst. 1 zákona.

Spojení soutěžitelů RWE, Transgas a distribučních společností se pozitivně projeví na potřebách a zájmech spotřebitelů po zahájení liberalizace trhu.

RWE Gas, Transgas a distribuční společnosti hodlají v důsledku povolení spojení zavést na český trh inovativní a cenově konkurující výrobky (dotazník k povolení spojení str. 42, protokol o ústním jednání s účastníkem řízení ze dne 28.2.2002, spis str. 94). Např. společnost RWE má v Německu zkušenosti s uzavíráním dlouhodobých smluv za stálé ceny pro určité kategorie zákazníků, např. nemocnice, a to tím, že tyto stálé ceny dokáže udržet pomocí spotových transakcí, futures, opcí apod. Společnost RWE Gas si chce rovněž udržet zákazníky drobnými službami, jako je např. přesná a rychlá fakturace, přitom služby by měly být zákaznický orientované (spis str. 94). Společnost RWE Gas bude rovněž schopna poskytovat doplňkové služby pro velké zákazníky, jako např. (spis str. 95).

Jak již bylo konstatováno i další potenciální konkurenční společnosti se obdobným způsobem připravují na získání přízně konečného spotřebitele (výpověď svědka Ing. Barvíka spis str. 225).

Na základě výše uvedeného lze konstatovat, že posuzované spojení není z hlediska potřeby a zájmů spotřebitelů v rozporu s § 17 odst. 1 zákona.

Výzkum a vývoj hrají na relevantních trzích v plynárenství nepodstatnou roli a tím ani nemohou být podstatnou překážkou pro účinnou soutěž

Výzkum a vývoj hrají na Úřadem vymezených relevantních trzích malou roli a nejsou rozhodující pro dlouhodobou konkurenční schopnost soutěžitelů působících na těchto trzích. Transgas a regionální distribuční společnosti nakupují většinu výrobků a služeb potřebných pro jejich činnost od třetích osob. Jedná se zejména o potrubí a zařízení pro údržbu a opravu sítí. Z tohoto důvodu posuzované spojení nemůže být z hlediska existence výzkumu a vývoje, jejichž výsledky jsou k prospěchu spotřebitele a nebrání účinné soutěži, v rozporu s § 17 odst. 1 zákona.

.....
...

Vzhledem k nejednoznačnosti výše uvedeného tvrzení účastníka řízení nelze vyloučit budování elektráren produkujících elektřinu ze zemního plynu při současném získání podílů v elektroenergetických distribučních společnostech. Tímto rovněž nelze vyloučit situaci, kdy na jednom regionálním trhu by společnost RWE Gas dodávala plyn přes příslušnou distribuční společnost a zároveň dodávala elektřinu vyrobenou z vlastního plynu. Tím, že

většina velkých odběratelů odebírá současně elektroenergií a plyn, mohlo by z důvodu výše popsané situace dojít ke stížení situace ostatních nezávislých dodavatelů elektrické energie na příslušném regionálním trhu. V této souvislosti byla vyjádřena i námitka svědka Ing. Matoulka, cit.: „... jsem držitelem licence i na elektřinu a tam se již dnes ucházím o přízeň potenciálních obchodních partnerů – zákazníků a obecně se stává, že zákazník, který **spotřebovává elektrickou energii, spotřebovává i plyn** (dokonce i ve větším množství) a ptá se mě, zda mu mohu nabídnout i plyn.“ (spis str. 313) Z tohoto důvodu podmínka uložená v bodě 3. tohoto rozhodnutí se jeví jako opatření, které by takovou situaci ve prospěch efektivní hospodářské soutěže mohlo eliminovat.

Zahájením liberalizace na trhu s plynem a vstupem dalších zahraničních společností na trh bude finanční síla RWE vybalancována finanční a hospodářskou silou těchto společností.

Z výpovědi svědků Ing. Barvíka (spis str. 227) a Ing. Ludvíka (spis str. 269) vyplývá, že lze očekávat velký zájem o vstup na trh s plynem ze strany plynárenských společností z Německa, Ruska, Polska a Slovenska. Dalšími potenciálními zájemci se značnou finanční silou usilujícími o vstup na trh s plynem v České republice jsou Gasunie (Nizozemí), SNAM (Itálie), Ruhrgas (Německo), Gaz de France (Francie), Distrigas a MOL (dotazník k povolení spojení str. 37, vyjádření účastníka řízení ze dne 2.4.2002, spis str. 223). Tím, že po zahájení liberalizace na trhu s plynem nevyhnutelně dojde ke vstupu nových silných soutěžitelů na trh s plynem, stávající hospodářská síla spojujících se soutěžitelů RWE Gas, Transgas a distribučních společností se bude úměrně tomu snižovat.

Ke změně stávajícího tržního podílu spojujících se soutěžitelů nedochází. Mění se pouze jeden vlastník za jiného.

Námítky vznesené proti povolení spojení ze strany třetích osob směřovaly zejména k obavám z toho, že dochází, cit.: „*k posílení dominantního postavení spojujících se soutěžitelů ve vertikálním i horizontálním směru*“ (stanovisko SPP Bohemia, spis str. 114-118), nebo, že navrhovaným spojením bude v oblasti těžby, skladování a přepravy zemního plynu, cit.: „...dále posíleno již existující dominantní postavení spojujících se soutěžitelů...“ (stanovisko MND, spis str. 125-131), nebo cit.: „*Kapitálovým propojením vlastníka terminálu s distribučními plynárenskými podniky dojde prakticky k uzavření celého základního obchodního řetězce, do kterého bude pro jakýkoliv další konkurenční subjekt prakticky nemožné proniknout.*“ (stanovisko Metalimex, spis str. 149a) a dále, že cit.: „*Dojde fakticky k propojení distribuce a obchodu s plynem a tedy ke vzniku vertikálního téměř 100%-ního monopolu.*“ (stanovisko Free Trade Energy Agency s.r.o., spis str. 106-107). Rovněž společnost ESPO Týniště s.r.o. uvádí, že cit.: „...sloučením uvedených společností dojde k posílení monopolního postavení dodavatelů zemního plynu, a to zejména díky kumulaci licencovaných činností do jednoho subjektu.“ (spis str. 139). Ing. Vratislav Ludvík uvádí, cit.: „...konkurenční potenciál však bude zcela jistě ztracen, dojde-li k vlastnickému sjednocení českého plynárenství. Přirozená snaha investora zamezit vnitřní konkurenci mezi jednotlivými distribučními společnostmi, společně s předpokládanou centralizací obchodu se zemním plynem, povede k vytvoření homogenního subjektu, ovládajícího 100 % tuzemského trhu se zemním plynem.“ (spis str. 102-102a).

K tomu Úřad uvádí, že posuzované spojení nepovede ke změnám existujícího stavu v plynárenském sektoru v České republice. Transgas **má již nyní zákonný monopol** na přepravu zemního plynu do České republiky a každá z distribučních společností **má již**

v současné době přirozený monopol na distribuci zemního plynu ve svém regionu. Plynárenské odvětví **je již v současné době vertikálně integrováno** z důvodu vlastnictví kontrolního podílu akcií v plynárenských distribučních společnostech Fondem národního majetku České republiky. Nabytím akcií RWE Gas nahradí FNM ČR a získá kontrolu nad společností Transgas a šesti z osmi regionálních distribučních společností.

9. Dopady navrhovaného spojení na relevantní trh uskladňování zemního plynu

Uskladňování zemního plynu v České republice je potenciálně konkurenceschopná činnost². Tuto skutečnost potvrzuje i svědek Karel Komárek, generální ředitel SPP Bohemia (spis str. 278). Podzemní zásobníky, ve kterých je zemní plyn skladován, slouží ke kompenzaci zvýšené poptávky v případech teplotních sezónních výkyvů. Podle sdělení F. Komárka (spis str. 329) je uskladňování zemního plynu nesmírně náročná záležitost, náročná jednak na know-how společnosti - jaké je vědomí o podzemních strukturách, které jsou rozhodující pro skladování zemního plynu. Od tohoto se odvíjí velmi úzce spojené investiční náklady; což je základní otázkou rozhodující o konkurenceschopnosti té které společnosti na trhu. Společnost Transgas vlastní zásobníků zemního plynu, které se nacházejí v
... Kromě uvedených zásobníků Transgasu jsou v České republice další dva zásobníky zemního plynu – v Dolních Bojanovicích, který patří společnosti SPP Bohemia, a Uhřicích, který patří společnosti MND. Zásobník v Dolních Bojanovicích je propojen na slovenskou plynárenskou soustavu a tudíž slouží pro slovenský trh. Společnost SPP Bohemia má jednu licenci, a to na uskladňování zemního plynu; společnost MND má dvě licence, a to na uskladňování zemního plynu a výrobu (těžbu) zemního plynu. Společnost MND má asi m³ zásob zemního plynu. Zákon, kterým se řídí těžba plynu a věci s tím související, je zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, v platném znění, a zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, v platném znění. V § 30 odst. 3 písm. a) zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), v platném znění, se uvádí „je nutno zejména vydobýt zásoby výhradních ložisek včetně průvodních nerostů co nejúplněji, s co nejmenšími ztrátami a znečištěním; dobývání zaměřené výhradně na bohaté části ložiska není dovoleno“, tzn. pokud stát přidělí licenci na území, které patří státu za účelem vydobývání nerostných surovin, je povinen tento držitel licence toto ložisko vydobýt. Prostory v podzemí je možno využít pro přeměnu na podzemní zásobníky. Současná vlastnická struktura MND je následující – 49,99 % SPP Bohemia; 25 % JMP a.s.; 21,47 % Transgas; ostatní 3,54 %. Vlastnická struktura SPP Bohemia – 50 % EUROPGAS a.s.; 50 % Slovenský plynárenský priemysel, a.s. Společnost MND dodávkami vykryvá asi ... % z celkové roční spotřeby zemního plynu v ČR; téměř všechen vytěžený zemní plyn dodává do sítě JMP a.s., na jejíž soustavu je napojena v přípojných místech.

Významným specifikem společnosti MND je skutečnost, že je to společnost, která je v ČR největším producentem zemního plynu a zároveň jediným konkurentem na relevantním trhu uskladňování zemního plynu v České republice.

Z hlediska kvality má zemní plyn dodávaný společností MND srovnatelné parametry jako zemní plyn dovážený do ČR. Tím, že je to plyn vytěžený v ČR, nejsou v jeho ceně zahrnuty přepravní náklady z jiných zemí, např. z Norska nebo z Ruské federace. (viz svědecká výpověď F. Komárka, spis str. 329) Z tohoto důvodu **cena**, za kterou MND dodává svému téměř 100% odběrateli zemního plynu – distribuční společnosti JMP a.s. – **je nižší než**

² Regulatory reform in the Czech republic, OECD Reviews of Regulatory Reform, 2001

je cena, za kterou je dodáváno do JMP a.s. jinými subjekty. (viz svědecká výpověď F. Komárka, spis str. 330) Podle sdělení svědka F. Komárka, cit.: „...v JMP, která má zhruba spotřebu ... mld m³ ročně a v rámci předpokládaného nárůstu spotřeby plynu v jednotlivých letech o ... %, by pak procentuální podíl těžby MND na spotřebě JMP mohl činit zhruba ...% až zhruba ... %, diferencovaně v jednotlivých letech, v náběhu zhruba let.“ (spis str. 332)

V současné době je na pokrytí sezónních teplotních výkyvů potřeba uskladňovat cca ... mld m³ zemního plynu. Dle vyjádření svědka Františka Komárka k zajištění pokrytí zvýšené poptávky najímá společnost Transgas uskladňovací kapacity v Rehdenu (SRN) a Lábu (SR), přitom struktury vhodné na podzemní uskladňování minimálně v tomto rozsahu (tzn. ... mld m³) jsou schopny MND zabezpečit na území ČR. **Tím při roční kapacitě uskladněného množství zemního plynu ... mld m³ by MND mohly pokrýt ... % potřeby kapacity v ČR.**

Dále společnost SPP Bohemia v případě možnosti vstupu na trh České republiky uvádí, že má technicky a finančně zpracovanu variantu propojení těžebních středisek podzemních zásobníků a stávajících plynovodů pro vytvoření synergických efektů a velmi lukrativní služby v kombinaci těžba-distribuce-skladování-prodej. **Vzhledem k tomu, že při těžbě zemního plynu na území ČR nejsou v nákladech na pořízení plynu přepravní poplatky, lze se oprávněně domnívat, že pořízení tohoto plynu bude vždy levnější než dodávka plynu včetně poplatků z třetích zemí** (viz svědecká výpověď K. Komárka, spis str. 282).

Případný závazek společnosti RWE Gas spočívající v odprodeji akciových podílů Transgasu a JMP a.s. ve společnosti MND nepovažuje svědek K. Komárek za podmínku, která může podstatně omezit kteroukoliv rozhodující podnikatelskou činnost distribučních společností, Transgasu či RWE Gas (spis str. 283). Obdobné stanovisko vyjádřil ve své svědecké výpovědi i svědek F. Komárek (spis str. 334).

9.1 Obavy MND z důvodu možného zneužití dominantního postavení spojujících se soutěžitelů na budoucím trhu se zemním plynem

V průběhu správního řízení vyjádřila společnost MND zejména tyto obavy:

- odmítnutí přepravy dodávek zemního plynu z důvodu nedostatečnosti přepravních kapacit, jakožto objektivně zdůvodnitelné technické podmínky, kterou však nelze objektivně ověřit (viz svědecká výpověď F. Komárka, spis str. 330),
- upřednostňování dovozu zemního plynu pro pokrytí sezónních výkyvů nebo dodávek do JMP a.s.,
- preference velkých kontraktů (viz svědecká výpověď F. Komárka, spis str. 331),³
- z negativního hlasování nebo zdržování se hlasování akcionářů JMP a.s. a Transgas při schvalování rozvojových programů MND (viz svědecká výpověď F. Komárka, spis str. 334). Tím by společnost MND nebyla schopná reagovat na změny podnikatelského prostředí a přizpůsobovat jim odpovídající ustanovení svých stanov (odpověď Ing.

³ Takovou situaci lze řešit aplikací § 11 zákona. Obdobnou modelovou situaci řešila EK v případě výrobců elektrické energie v Anglii, National Power a Power Gen, které odebírají uhlí od British Coal a dalších menších nezávislých uhelných dolů. Podstatou případu byla stížnost malých nezávislých uhelných společností, které si stěžovaly na skutečnost, že výrobci elektrické energie nabízejí mnohem lepší podmínky pro odběr uhlí od největšího dodavatele British Coal, než pro malé uhelné společnosti (případ National Association of Licenced Opencast Operators v. British Coal /1993/ 4 CMLR 615. Dále Case C – 18/94 Hopkins v. National Power and Power Gen; viz dále Bellami C., Child G., European Community Law of Competition, fifth edition, London, Sweet & Maxwell, 2001, p. 1145, 16-20).

Františka Komárka ze dne 12. 4. 2002 na výzvu Úřadu ze dne 11. 4. 2002, spis str. 356 a 357) a nebyla by schopna navýšit svůj základní kapitál a tím vytvořit podmínky pro realizaci investičních rozvojových záměrů.

K tomu Úřad konstatuje, že společný procentuální podíl JMP a.s. a Transgasu v MND, za předpokladu koordinovaného postupu při uplatňování hlasovacích práv v MND, by mohl být překážkou pro přijímání investičních záměrů společnosti MND, a tím i možnosti společnosti MND vypracovat se do pozice nezávislého konkurenta na relevantním trhu uskladňování zemního plynu.

Ve smyslu Energetického zákona skutečnosti, že společnost MND těží sama v ČR a má know-how pro výstavbu nových zásobníků a znalost podzemních struktur, a že její cena zemního plynu je oproštěna od přepravních nákladů z velkých vzdáleností, **se projeví vytvořením alternativní databáze oprávněných nákladů, které povedou společně s účetní databází společnosti Transgas k vydání cenového výměru Energetickým regulačním úřadem, který při zpracování tohoto výměru musí zohlednit obě výše uvedené informační nebo účetní databáze.** Schopnost MND dodávat zemní plyn za nižší cenu donutí Transgas k vyšší efektivitě hospodaření se zásobníky, což by se v konečném důsledku mělo pozitivně promítnout do nižších cen pro spotřebitele.

Z tohoto hlediska Úřad považuje stanovenou **podmínku nezvyšovat bez souhlasu Úřadu přímo nebo nepřímo současný procentní podíl společností JMP a.s. a Transgas na základním kapitálu MND, nezískat při zachování současného společného procentního podílu JMP a.s. a Transgasu na základním kapitálu jakýmkoli způsobem přímou či nepřímou kontrolu nad MND**, s tím, že právo podílet se na případném navýšení základního kapitálu MND v rámci stávajícího procentního podílu zůstává zachováno, **včetně podmínky neblokovat rozhodnutí MND o záměrech, které mají zjevně konkurenční charakter vůči RWE Gas, s výjimkou případů, které by při objektivním posouzení vedly k poškození společnosti MND nebo jejích akcionářů, jako reálný předpoklad pro budoucí vývoj efektivní hospodářské soutěže na trhu uskladňování zemního plynu.** To vyplývá ze specifického postavení MND jako producenta a dodavatele zemního plynu, které může mít pozitivní vliv na ceny pro konečného spotřebitele. Mezi přednosti MND vyplývající z jejího postavení patří:

- nízké náklady na výstavbu zásobníků zemního plynu, které jsou o polovinu nižší než u konkurujících společností ve střední Evropě, čímž je ovlivněna v konečném důsledku cena těženého a skladovaného plynu pro spotřebitele,
- přízpůsobitelnost zásobníků v režimu vtlačení a těžba,
- nízké ceny pro konečného spotřebitele z důvodu oproštění se od přepravních nákladů ze zahraničí,
- nižší náklady MND uvedené ve výkazech pro ERÚ ve smyslu § 3 vyhlášky Energetického regulačního úřadu č. 439/2001 Sb., kterou se stanoví pravidla pro vedení oddělené evidence tržeb, nákladů a výnosů pro účely regulace a pravidla pro rozdělení nákladů, tržeb a výnosů z vloženého kapitálu v energetice. Ty budou moci v konečném důsledku ovlivňovat ceny, které bude ERÚ stanovovat pro příslušnou licencovanou činnost.

Na ústním jednání se zástupci účastníka řízení konaném dne 26. 4. 2002 společnost RWE navrhla následující závazek, cit.: *„RWE Gas přímo či nepřímo bez souhlasu Úřadu nezvýší současný procentní podíl JMP a Transgas na základním kapitálu MND s tím, že RWE Gas přímo či nepřímo bude oprávněn se podílet na případných zvýšeních základního kapitálu MND v poměru k současnému procentnímu podílu JMP a Transgas na základním kapitálu*

MND“ (spis str. 462 a 463) Úřad však shledává tento závazek jako nepostačující k vytvoření efektivní hospodářské soutěže na trhu skladování zemního plynu, a to tím, že za předpokladu koordinovaného postupu při uplatňování hlasovacích práv v MND, by mohla vzniknout překážka pro přijímání investičních záměrů společnosti MND, které jsou zjevně konkurenčního charakteru vůči RWE Gas. Proto Úřad uložil podmínky uvedené v bodech 1. a 2. výroku tohoto rozhodnutí, které v této části rozhodnutí uvedené obavy Úřadu v plné míře eliminují.

9. 2 Dopady spojení vyplývající ze skutečnosti, že nadnárodní společnost RWE bude kontrolovat přes svou dceřinou společnost RWE Gas společnost STP a.s. a současně bude mít blokační minoritu ve výši 34,98 % ve společnosti Středočeská energetika, a.s. (dále jen „STE a.s.“) přes svou dceřinou společnost RWE Plus AG.

Zemní plyn je zdroj energie, který soutěží s jinými zdroji energie, zejména při výrobě tepla a výrobě elektřiny (Promoting Competition in the natural gas industry, Committee on competition law and policy, Background Note by the Secretariat Document DAFFE/CLP/WP2 (2000)1 str. 2, bod 3). Ve zprávě sekretariátu Výboru pro soutěžní právo a politiku OECD, dokument DAFFE/CLP (2001) 11 „Structural Separation in Regulated Industries“ je na str. 32 uvedeno pět možných strukturálních separací odvětví zemního plynu k dosažení efektivní soutěže v odvětví, z nichž jedna se týká separace přenosu/distribuce plynu od výroby elektrické energie. Úřad ve své výroční zprávě o činnosti za rok 2000 doporučil mj. privatizovat distribuční společnosti plynu a elektřiny tak, **aby jeden vlastník nezískal dvě společnosti různého druhu na stejném území** (Zpráva o činnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže za rok 2000, str. 16).

V současné době společnost RWE Plus, která je dceřinou společností společnosti RWE AG, vlastní 34,98% majetkový podíl v distribuční společnosti STE a.s. a společnost RWE Gas bude kontrolovat společnost STP a.s. Tím, že je v určité omezené míře uznávaná zaměnitelnost obou energetických médií – plyn a elektřina, lze považovat STP a.s. a STE a.s. za stávající a potenciálně konkurující si soutěžitele. Úřad, který ve smyslu § 1 odst. 1 zákona zajišťuje ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo za podmínek stanovených uvedeným zákonem, proti jejímu ohrožení, je povinen přihlídnout ke všem skutečnostem, které by mohly předmětným spojením vzniknout a negativně ovlivnit rozvíjení účinné hospodářské soutěže.

Po posouzení výše popsané situace, která nastane v regionu středočeského kraje po spojení soutěžitelů RWE Gas/Transgas/distribuční společnosti, Úřad dospěl k závěru, že odprodej podílů RWE Plus ve STE a.s., nebo jeho snížení pod hranici 30 %, by mohl vést k:

- zamezení potenciální možnosti uzavírání dohod mezi RWE Plus a ostatními akcionáři STE a.s., které tím, že RWE Plus je dceřinou společností RWE AG, jež prostřednictvím RWE Gas kontroluje rovněž STP, a.s. by mohly vést k udržení statu quo na regionálním trhu distribuce elektřiny a plynu. Takové dohody by umožňovaly **koordinovat chování společností STE a.s. a STP a.s. na území středočeského kraje, kde mají své distribuční sítě, ve vztahu k potenciálním dovozcům elektrické energie** (Ritter L., W. D. Braun, F. Rawlinson, EEC Competition Law a practitioner's guide, Compact Edition, Kluwer Law and Taxation Publishers, Davenport Boston, 1993, str. 590, bod 2, Horizontal Agreements Preventing Imports and Exports) **či obchodníkům s plynem po zahájení liberalizace** na trhu s plynem, což by ve svém důsledku bránilo potenciálním konkurentům nabízet **nižší ceny pro konečného spotřebitele elektřiny nebo plynu**. Účinek z případné koordinace

chování STE a.s. a STP a.s. by se zejména projevil u velkých odběratelů, **kteří odebírají současně elektřinu a plyn**. Tím, že obě distribuční společnosti mají monopolní postavení pro distribuci elektřiny a plynu ve středočeském kraji, je riziko z potenciálního protisoutěžního chování větší. Uzavření potenciálních dohod ve smyslu § 3 zákona by mohlo být navíc učiněno pouze ústně, např. během zasedání představenstva (Case 28/77 Tepea BV v. EC Commision /1978/ ECR 1391), nebo písemnou formou, ale bez podpisu oprávněných osob (rozhodnutí EK 79/934 /1979/ 3 CMLR 684, viz rovněž Law of the European Communities, volume 2, Lord Hailsham of St. Marylebone, Editor David Vaughan, Butterworths, London, 1986, str. 879, para 19.32), což by stěžovalo její prokazování, resp. rychlé učinění nápravy ve prospěch efektivní soutěže. Úvaha o zamezení potenciální možnosti uzavření dohod mezi STP a.s. a STE a.s. v případě snížení podílu RWE Plus v STE a.s. pod 30 %, nebo jeho odprodej, je v souladu se širšími zásadami vytvořenými k ochraně tržního prostředí, mezi něž patří bránění vzniku takových dohod a dorozumění, jež by mohly škodit konkurenci (White & Case, dodržování protimonopolního zákonodárství, Příručka pro ředitele, americko-kanadské vydání, 1992).

Plynárenská společnost, která může částečně konkurovat dodávkám elektřiny, např. ve vytápění, může přes jinou dceřinou společnost RWE AG mající 34,98% podíl v energetické distribuční společnosti, vytvářet předpoklady pro sladěné jednání společnosti STP a.s. a STE a.s. ve vztahu k potenciálním konkurentům s negativním dopadem zejména pro velké odběratele.

V této souvislosti Úřad poukazuje na rozhodnutí EK Case COMP/M.1673 VEBA/VIAG, část 3.2.2.2, ve kterém je projednávána obecně otázka možnosti vzniku paralelního chování na základě držení akcií různých společností dodávajících plyn nebo elektřinu. Je např. uveden příklad společnosti Rhenag Rheische Energie AG, která působí jako **regionální dodavatel plynu a energie**. Kromě držení 54,1 % akcií společnosti **RWE Energie AG** je dalším akcionářem společnosti Rhenag Rheische dodávající zemní plyn konečným spotřebitelům společnost **Thüga AG**, ve které má společnost VEBA působící mimo jiné na trhu elektroenergie zemního plynu 56,29 %. Rovněž je uveden příklad společnosti **Envia**, patřící do skupiny RWE, **kteří má minoritní podíly v několika municipálních elektrárnách v Saxonsku, ve kterých má rovněž minoritní podíly společnost Thüga AG, dodávající zemní plyn konečným spotřebitelům**, patřící do skupiny VEBA, působící, jak bylo výše uvedeno, na trhu elektroenergetiky a zemního plynu. V části 3.2.2.4 je pak uvedeno, že **paralelní chování usnadňuje možnost pokračování rozdělení si odběratele na území geograficky vymezené bývalým monopolům**. Možnosti existence paralelního chování přispívá nízká cenová elasticita na straně poptávky. Jak již bylo uvedeno, elektrická energie je zaměnitelná s plynem pouze v omezené míře - odst. 3.2.2.6 rozhodnutí COMP/M. 1673 VEBA/VIAG. V bodech 231 a 232 uvedeného rozhodnutí VEBA/VIAG je rovněž uvedeno, že společnost VEBA tím, že je zastoupená v dozorčí radě společnosti Rhenag, má přístup k informacím, týkajících se strategických záměrů dceřiných společností ostatních akcionářů. Odprodej akcií společnosti VEBA dle uložené podmínky pro povolení spojení by došlo k přerušování základní provázanosti mezi skupinami RWE a VEBA/VIAG. Při realizaci uložené podmínky (odprodej vlastnických podílů) **by vznikl nový nezávislý dodavatel na trhu**, což by přispělo k efektivní soutěži.

Obecně vzdání se hlasovacích práv v konkurenční společnosti v oblasti energetiky zajišťuje vznik aktivního konkurenta na relevantním trhu. V rozhodnutí EK Case M.1853 EDF/EnBW společnost Electricité de France se zavázala vzdát se výkonu

hlasovacích práv ve společnosti CNR, výrobce elektrické energie, odvolat z řídicích orgánů své zástupce a zavázala se nezasahovat do obchodní politiky společnosti CNR.

- **Omezení možných případů použití práva blokační minority, tzn. 34,98% podílu RWE Plus v STE a.s., při kterých se bude rozhodovat o důležitých strategických záměrech STE.** Tím, že byl přijat způsob privatizace v elektroenergetickém odvětví, kde STE a.s. by měla být privatizována společně s výrobcem elektřiny ČEZ, může výkon práva RWE Plus ve STE a.s. nepřímo ovlivňovat strategické záměry dodavatele elektřiny ve středočeském kraji.
- Za předpokladu, že společnost RWE AG neuvažuje o koupi ČEZ a celé české energetiky (protokol z ústního jednání s účastníkem řízení ze dne 28.2.2002, spis str. 95) lze odvodit, že strategickým investorem v elektroenergetickém odvětví bude konkurenční společnost společnosti RWE AG. Snížení podílu RWE Plus v STE a.s. pod 30 % a přijetí závazku o jeho dalším nenavyšování by umožnilo budoucímu strategickému investorovi v odvětví elektroenergetiky přijímat a realizovat své strategické záměry bez případných překážek. Úřad projednal s účastníkem řízení na ústních jednáních konaných ve dnech 11. 4. 2002 a 26. 4. 2002 možný závazek ze strany RWE Gas spočívající ve snížení podílu RWE Plus v STE a.s. pod 30 % a přijetí závazku o jeho dalším nenavyšování. Účastník řízení tento závazek odmítl z důvodu, cit.: „*Bereme na vědomí, že Úřad má určité obavy, co se týče STE; jakékoli další kroky budou muset probíhat v souladu s příslušnými ustanoveními českého soutěžního práva, nicméně nabyvatelem v této transakci je RWE Gas a RWE Gas proto nijak nemůže přímo ovlivnit rozhodování RWE Plus v tomto ohledu, proto spol. RWE Gas není schopna nijak přispět k řešení otázky STE. Bereme tímto na vědomí, že budeme respektovat jakákoli budoucí rozhodnutí Úřadu, řešení otázky elektrárnovství je proto nutno ponechat na Úřadu a je to něco, na čem se nemůžeme dohodnout.*“ (spis str. 462)

K tomu Úřad uvádí, že akceptuje stanovisko účastníka řízení o nemožnosti ovlivňovat rozhodování jeho mateřské a sesterských společností, nicméně Úřad bude i nadále bedlivě sledovat situaci ve společnosti STE a.s. a případné získání kontroly ve společnosti STE a.s. ze strany skupiny RWE bude posuzovat v rámci samostatného správního řízení, a to v souladu s výše uvedeným přístupem, spočívajícím v omezování propojení distributorů různých médií na stejném geografickém trhu.

Kromě toho Úřad považuje za nezbytné opatření uložení podmínky pro společnost RWE Gas, a to přímo či prostřednictvím svých dceřiných společností jakékoli úrovně nenabývat bez souhlasu Úřadu podíly v elektroenergetických a teplárenských distribučních společnostech nebo budovat nové elektroenergetické a teplárenské distribuční společnosti v České republice do doby ukončení privatizace elektroenergetiky, nejdéle však po dobu 5 let, z důvodu odstranění obav uvedených výše v této kapitole rozhodnutí.

9.3. Seznámení účastníka řízení s možností zmírňující dopady z koncentrace ve smyslu § 17 odst. 3 zákona

Závazky, jejichž zdůvodnění je uvedeno v částech 9.1 a 9.2, se staly předmětem ústního jednání s účastníkem řízení o případných závazcích, podmiňujících povolení předmětného spojení soutěžitelů ve smyslu § 17 odst. 3 zákona, konaném dne 11.4.2002. Účastník řízení na ústním jednání uvedl, že se k předloženým návrhům vyjádří po jejich

projednání v příslušných orgánech navrhovatele a předloží Úřadu písemné vyjádření co nejdříve. Dne 24.4.2002 Úřad obdržel vyjádření společnosti RWE Gas, která případné závazky z její strany, nezbytné pro zachování účinné hospodářské soutěže, spočívající v odprodání nebo snížení akciových podílů ve společnostech MND a STE a.s., odmítla.

Na ústním jednání konaném dne 26.4.2002 byly projednány důvody vedoucí společnost RWE Gas k zamítnutí uvedených závazků, a rovněž důvody Úřadu pro stanovení podmínek k odstranění obav z narušení efektivní hospodářské soutěže v plynárenství.

Obavy Úřadu jsou spatřovány jednak v nebezpečí, kdy **na jednom regionálním trhu získá jeden vlastník přímo nebo nepřímo možnost ovlivňovat rozhodování ve dvou distribučních společnostech dodávajících zemní plyn, teplo a elektroenergií**, a to z důvodu jejich částečné substituovatelnosti; a dále v **nebezpečí koordinovaného postupu JMP a.s. a Transgas při uplatňování hlasovacích práv v MND, který by mohl být překážkou pro přijímání rozhodnutí záměrech společnosti MND, které mají zjevně konkurenční charakter vůči RWE Gas, a tím i možnosti společnosti MND vypracovat se do pozice nezávislého konkurenta v plynárenském odvětví.**

Stanovené podmínky nejsou v rozporu s dikcí ustanovení Smlouvy o koupi akcií v čl. IX - Odkládací podmínky vypořádání transakce,

10. Rozhodnutí vydaná Evropskou komisí, ke kterým Úřad v průběhu správního řízení přihlédl⁴

Při analýze dopadu ze spojení RWE/Transgas/distribuční společnosti na trhu s elektřinou a plynem ve středočeském kraji z důvodu částečné zaměnitelnosti obou médií – elektřina a plyn, zejména za účelem vytápění a rovněž z možnosti výroby elektrické energie vyráběné při spalování zemního plynu v elektrárnách, ve kterých však nelze přímo nahradit plyn za jiné palivo⁵, a z důvodu vlastnění 34,89 % akcií společnosti RWE Plus, která je dceřinou společností holdingu RWE, do něhož patří i společnost RWE Gas, která bude kontrolovat STP a.s., Úřad přihlédl k některým rozhodnutím vydaným Evropskou Komisí, nebo jinými antimonopolními úřady členských zemí EU.

- Možnost vážného narušení hospodářské soutěže vyjádřená Evropskou komisí v bodě 47 rozhodnutí No. IV/M 931 – **Neste/IVO**, vyplývající ze skutečnosti, že jedna společnost bude mít de facto monopolní postavení na trhu s plynem a rovněž bude prodávat třetím stranám elektřinu vyrobenou v elektrárně odebírající vlastní plyn. Uvedená skutečnost má relevanci k prováděnému šetření v rámci správního řízení, konkrétně jde o otázku Úřadu na str. 6 Protokolu o ústním jednání s účastníkem řízení ze dne 28.2.2002, týkající se posouzení struktury spojení dotčených trhů a možných dopadů navrhovaného spojení na hospodářskou soutěž ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 zákona, a to, cit:

⁴ Kromě judikátů a monografie uvedených v bodě 2 tohoto rozhodnutí

⁵ Case No. IV/M.931 – Neste/IVO, ze dne 02/06/1998, bod 18

- Case No. IV/M 1346 **EDF/London Electricity**. London Electricity je jedna z dvanácti elektroenergetických regionálních distribučních společností ve Velké Británii. V bodě 20 uvedeného rozhodnutí je geografický relevantní trh vymezen územím, na kterém působí jednotlivé distribuční společnosti. Vymezení relevantního trhu má relevanci ke geografickému vymezení relevantního trhu pro distribuci plynu a distribuci elektřiny ve střeđočeském kraji. Z bodu 24 rozhodnutí EDF/London Electricity vyplývá, že přibližně **40 % odběratelů** London Electricity přechází rovněž na jiného dodavatele elektřiny. Z toho je **odvozen závěr EK, že „brand loyalty“ (pozn. v tomto případě k dodavateli London Electricity) není významnou bariérou pro vstup na trh.** Tento závěr potvrzuje úvahu Úřadu o tom, že jiní nezávislí dodavatelé elektřiny nebo obchodníci s plynem po zahájení liberalizace s plynem **se mohou snadno dostat na regionální trh s plynem nebo trh s elektřinou ve střeđočeském kraji, pokud jim nebude bráněno jinými prostředky**, např. dohodami uzavřenými mezi akcionáři STE a.s. Uvedený případ má relevanci k Úřadem spatřovaném potenciálním nebezpečí z držení 34,89 % RWE Plus v STE a.s. s možností prosazování zájmů RWE AG v oblasti plynárenství přes uvedenou dceřinou společnost RWE Plus.
- K lokálnímu geografickému vymezení relevantních trhů pro distribuci elektroenergie a plynu v případě střeđočeského kraje bylo rovněž přihlédnuto k rozhodnutím EK – Case No. IV/M.1402 **Gaz de France/BEWAG/GASAG**; Case No. IV/M. 1606 **EDF/ South Western Electricity**; Case COMP/M. 1673 **VEBA/VIAG**, bod 186; Case COMP/M. 1720 **Fortum/Elektrizitätswerk Wesertal**; Case No. COMP/M. 2679 **EdF/TXU EUROPE/24 SEVEN** bod 19; Case No. COMP/M.2580 **CE/Yorkshire Electric**;
- Rozhodnutí EK, které mají relevanci k výrokovému vymezení relevantního trhu v předmětném spojení: v případě vymezení relevantního trhu obchodu s plynem Case No. COMP/M. 2443 **E.ON/POWERGEN**, bod 7; trh přepravy zemního plynu, trh distribuce zemního plynu Case M. 1673 **VEBA/VIAG**.
- Rozhodnutí, které má relevanci ke skutečnosti, že působení jedné společnosti **současně v distribuční společnosti plynu a distribuční společnosti elektroenergie na stejném regionálním trhu** může být překážkou pro vstup potenciálních konkurentů na tyto trhy, je rozhodnutí soutěžního tribunálu Španělska C 38/99 ze dne 6.5.1999. Soutěžní tribunál a následně Rada ministrů nepovolila spojení **Endesa/Gas Natural**. Podstatou posuzovaného spojení bylo **získání společné kontroly společností Endesa a Gas Natural nad dvěma regionálními distribučními plynárenskými společnostmi**, působícími v regionech Aragon a Andalusia. Vzhledem k tomu, že Endesa má již nyní kolektivní dominantní postavení (společně s Iberdola kolem 80% výroby elektřiny ve Španělsku) na trzích výroby a **dodávek elektřiny** a Gas Natural má dominantní postavení na trhu **distribuce plynu** s podílem 90%, došlo by uvedenou transakcí **k dalšímu posílení dominantních postavení těchto společností v oblastech elektřiny a plynu.** Navíc by spojení vedlo **k odstranění uvedených dvou distribučních společností jako potenciálních konkurentů společnosti Gas Natural v regionech Aragon a Andalusia.**
- Rozhodnutí, která mají obecně relevanci ke skutečnosti, že vlastnění akcií ve společnosti, se kterou si lze konkurovat, byť i v omezené míře, mohou mít negativní vliv na soutěž. Ve zprávě Soutěžní komise Spojeného Království z roku 1996 je sdělení o

povolení spojení s podmínkami, jehož podstata spočívá v tom, že druhý největší výrobce elektroenergie ve Spojeném Království, PowerGen, se měl spojit se společností Midlands Electricity plc, která má monopolní postavení na jednom lokálním trhu distribuce elektroenergie. Midlands Electricity plc má rovněž minoritní podíly ve dvou nezávislých producentech elektroenergie (viz **Monopolies and Mergers Commission, PowerGen plc and Midlands Electricity plc, A report on the proposed merger**).

Komise došla k názoru, že fúze by vedla k tomu, že by PowerGen získáním Midlands Electricity získá přístup k informacím o aktivitách nezávislých výrobců, svých konkurentů, ve kterých má Midlands Electricity minoritní podíly a že by spojení bylo v rozporu s veřejným zájmem. Proto spojení povolila pouze za stanovených podmínek. Dalším obdobným spojením, které Soutěžní komise Spojeného Království povolila s podmínkou, je rozhodnutí v případě **National Power PLC/Southern Electric plc** (viz **Monopolies and Mergers Commission, National Power PLC and Southern Electric plc, A report on the proposed merger**).

11. Právní rozbor

Podstatou posuzovaného spojení soutěžitelů je nabytí kontroly nad společnostmi Transgas, JMP a.s., SMP a.s., SČP a.s., STP a.s., ZČP a.s. a VČP a.s., ze strany RWE Gas, ke kterému dochází na základě „Smlouvy o koupi akcií“, uzavřené dne 29. ledna 2002 mezi FNM ČR a RWE Gas. V důsledku této smlouvy a v souladu § 12 odst. 3 písm. a) zákona získá RWE Gas možnost přímo kontrolovat společnost Transgas a nepřímo kontrolovat JMP a.s., SMP a.s., SČP a.s., STP a.s., ZČP a.s. a VČP a.s.

V § 13 písm. a) zákon stanoví, že spojení soutěžitelů podléhá povolení Úřadu, jestliže celkový celosvětový čistý obrat všech spojovaných soutěžitelů za poslední účetní období je vyšší než 5 miliard Kč. Tuto podmínku posuzované spojení soutěžitelů splňuje, a podléhá tedy povolení Úřadu.

Úřad v dalším postupu zkoumal, zda spojení bude mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže. Na základě analýzy relevantních trhů a možných dopadů spojení na ně, Úřad nepovažuje, i přes identifikované možné dopady spojení na relevantním trhu skladování zemního plynu a dopady vyplývající ze skutečnosti, že na jednom regionálním trhu bude společnost RWE Gas kontrolovat regionální distribuční společnost a zároveň na stejném geografickém trhu bude mít jiná dceřiná společnost holdingu RWE AG blokační minoritu v regionální elektroenergetické distribuční společnosti, za takové dopady, které by bránily povolení posuzovaného spojení soutěžitelů.

Spojením dojde, v důsledku vstupu významné nadnárodní skupiny, k navýšení hospodářské a finanční síly společností Transgas, JMP a.s., SMP a.s., SČP a.s., STP a.s., ZČP a.s. a VČP a.s. S ohledem na vstup společnosti RWE Gas do postavení FNM ČR však nedojde ke změně struktury relevantních trhů, nezmenší se počet soutěžitelů působících na relevantních trzích, ani nedojde k navýšení tržních podílů.

Rovněž uložené podmínky, spočívající v zákazech navyšování přímého nebo nepřímého současného společného procentního podílu společností JMP a.s. a Transgas na základním kapitálu MND bez souhlasu Úřadu a získání, při zachování současného společného procentního podílu společností JMP a.s. a Transgas na základním kapitálu, jakýmkoli způsobem přímé či nepřímé kontroly nad MND, a zákazu blokování rozhodnutí MND o záměrech, které mají zjevně konkurenční charakter vůči RWE Gas, s výjimkou případů, které by při objektivním posouzení vedly k poškození společnosti MND nebo jejích akcionářů, jsou

postačující k odstranění obav z narušení hospodářské soutěže v plynárenském odvětví, neboť budou mít stejný účinek, jako původně projednávaný návrh závazku, spočívající v odprodeji nebo snížení nepřímého akciového podílu společnosti RWE Gas ve společnosti MND.

Další podmínka stanovená Úřadem, podle které společnost RWE Gas nesmí bez souhlasu Úřadu přímo či prostřednictvím svých dceřiných společností jakékoli úrovně nabývat podíly v elektroenergetických a teplárenských distribučních společnostech nebo budovat nové elektroenergetické a teplárenské distribuční společnosti v České republice do doby ukončení privatizace elektroenergetiky, nejdéle však po dobu 5 let, odstraňuje obavy uvedené v části 9.2 tohoto rozhodnutí.

Pokud jde o obavy dalších soutěžitelů z narušení hospodářské soutěže, Úřad rovněž považuje stanovené podmínky, v kombinaci s pravomocemi Energetického regulačního úřadu a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, za postačující k rozptýlení těchto obav, a z tohoto důvodu rozhodnul o povolení navrhovaného spojení soutěžitelů tak, jak je uvedeno ve výroku a v souladu s § 16 odst. 4 zákona vydává ve lhůtě 5 měsíců od zahájení správního řízení toto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku

Ve smyslu ustanovení § 61 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění, lze proti tomuto rozhodnutí podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru fúzí. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Ing. Vladimír Stankov, CSc.
vrchní ředitel
PM 3. května 2002

Rozhodnutí obdrží:
JUDr. Ivan Cestr
advokát, advokátní kancelář White & Case, Feddersen
Staroměstské náměstí 15
110 00 Praha 1